

HALKIN KURTULUŞU yolunda GENÇLİK

6 Haziran 1977

7

250 kr.

Gençlik hareketinin temelini işçi ve köylü gençliğin teşkil etmesi gerektiğini unutmayınız. Bu sizin dayanacağınız geniş kitlelerdir.

Gençliğin kurtuluşu devrimci işçi-köylü iktidarıyla olacaktır

Yaşasın Ulusal Demokratik Halk Devrimi

Faşizme karşı mücadele reformizme karşı mücadeleden ayrılamaz!

Halk kitlelerinin mücadelesi son bir iki yılda iyice yükseldi Devrim dalgası sürekli kabardı. Kitleler faşist diktatörlüğün baskı ve terörüne, hakim sınıfların sınırsız hakimiyetlerine boyun eğmediler. Direndiler, mücadele ettiler, İşçi yığınları, köylü yığınları, gençlik yığınları, tüm emekci halk faşist ve sosyal-faşist terörü, reformist uyuşturmaya rağmen mücadeleden geri durmadı, sokaklara doldu, mitingler ve yürüyüşler yaptı. İşçiler grev, köylüler toprak işgalleri, öğrenciler boykotlar yaptılar. Kitleler bu düzenin baskı ve sömürü düzeni olduğunu daha iyi anladılar.

Son iki yıllık dönem faşist MC'nin hükümet ettiği dönemdi. Faşist MC hepside faşist olan ve amerikancı hakim sınıfların çıkarlarını savunan 4 partiden oluşan bir koalisyondu.

Faşist MC döneminde faşist diktatörlük genel olarak halkımız üzerinde var olan azgın baskı ve terörünü özellikle geniş gençlik yığınları üzerinde iyice yoğunlaştırdı. 200'e yakın devrimci, yurtsever genç resmi ve sivil faşist çetelerine katlettirdi. Binlercesini, yaraladı, yine binlercesini zindanlara doldurdu, birçoğunu işkencelerden geçirdi.

Okullara, yurtlara sivil ve resmi faşist güçleriyle sürekli baskınlar düzenletti, okulları sürekli bir avuç faşiste işgal ettirdi. Yurtları faşistleştirme, oraları birer faşist saldırı üssü haline getirme çabalarını aralıksız sürdürdü. İlkokullarda ve orta dereceli okullarda faşist eğitimi iyice yoğunlaştırdı. Gençlik yığınlarını örgütsüz bırakmaya çalıştı, dernekler ve kitle örgütleri üzerinde baskılarını hiç eksik etmedi, onları sık sık kapattı.

Geniş gençlik yığınları için ne can güvenliği kaldı, ne de öğrenim özgürlüğü.

Fakat az öncede belirttiğimiz gibi geniş halk yığınları ve onun bir parçası olan gençlik yığınları faşist MC döneminde hakim sınıfların faşist diktatörlüğüne boyun eğmedi. Faşist MC ekonomik krizin kaçınılmaz bir ürünü olan siyasi krize bir türlü çare bulamadı. Siyasi istikrarı sağlamak bir yana hakim sınıflar için içinden çıkılmaz bir hale soktu.

Halk yığınlarının kararlı mücadelesi, devrim dalgasının kabarması, hakim sınıfların içine düştüğü siyasi krizi derinleştiren, hakim sınıflar düzeni için siyasi istikrarın sağlanmasını engelleyen en temel etkendir.

Halkla hakim sınıflar arasındaki çelişmenin iyice keskinleştiği, devrim dalgasının kabarmaya devam ettiği bir dönemde; (bundan iki ay kadar önce) hakim sınıflar çareyi bir erken seçim yapmada gördüler, çeşitli burjuva partileri fikir birliği ederek erken seçim kararı çıkarttılar.

De. say. 2'de

Devrimciler Halkın Sesi oportünistlerinin yalan, iftira ve ihbarcılığını teşhir ediyor

Halkımızın devrim mücadelesi her geçen gün hızla yükselirken, önündeki faşist, sosyal - faşist, revizyonist, oportünist ve reformist engelleri de yerle bir ediyor. Tarihin çöp tenekesine atılacakları günlerin iyice yaklaştığını artık çok iyi sezen ve gören, yükselen devrimci mücadele karşısında düştükleri tecrit çemberinden ürken ve bu yüzden hergün biraz daha hırçınlaşan, adileşen, Aydınlık ve Halkın Sesi reformistleri artık, proleter devrimcilere tam da faşistlerin ve sosyal faşistlerin ağzıyla çamur atma gayretine girdiler. En son olarak 1 Mayıs'ta, sosyal faşistlerin, seçimler konusunda ise CHP reformistlerinin kuyruğuna takılan ve onlara teslim olan Aydınlık ve Halkın Sesi yazarları tıpkı sosyal faşist T"K"P'nin "Bizim Radyo"su vasıtasıyla yaptığı gibi, dergilerinden devrimcileri, isimlerini vererek polise ihbar etmeye başladılar. Onların "kışkırtıcı" diye tanıtmaya çalıştıkları ve isimlerini verdikleri arkadaşlarımız, şimdiye dek faşistlere ve sosyal faşistlere karşı en önlerde döğüşen, oportünizme, revizyonizme ve reformizme karşı uzlaşmaz olan yiğit, fedakar kişilerdir. Halkın Sesi oportünistleri de onları çok iyi tanıdıkları için, özellikle ADMMA.YO. da (Yüksileş'te) faşistlere karşı verdikleri mücadeleyi çok iyi bildikleri için ve onların mücadelesini karalayabilmek için, bu adice, polise hizmet eden, ancak karşı devrim cephesinden yönelebilecek tavırlar içine giriyorlar. Onların "kışkırtıcı", "kabadayı", "provakatör" dedikleri arkadaşlarımız özellikle ADMMA.YO'da faşist saldırganlara karşı, her seferinde yiğitçe karşı koymuş, vurulmuş, ustura yemiş, defalarca poliş tarafından götürülüp işkence görmüş, tutuklanmış, ama yine de yılmamış, kararlılığını yitirmemiş kişilerdir. İsmini verdikleri arkadaşlarımızdan biri, Halkın Sesi saflarında yer alan - ama onların tam tersine dürüst, fedakar, yiğit bir arkadaş olan - Mustafa Sargın'ın Aydınlıkevler'de polis tarafından vurulup öldürüldüğü gün, Halkın Sesi oportünistleri polisin geldiğini görünce silahlarını atıp, arkalarına dahi bakmadan kaçarken, polisin ayağından vurup, sonra da göz altına aldığı ve işkence ettiği yiğit bir arkadaştır. Ve bu olayı onlar da çok iyi biliyorlar. (Ve hatta o zamanlar yine aynı gazetelerinde arkadaşımızdan devrimci bir kişi olarak bahsetmişlerdir)

Halkın Sesi oportünistlerinin yayın organlarında, malzeme olarak yalan ve iftirayı, çamuru kullandıkları artık herkez tarafından bilinmektedir. Devrimcilere çamur atabilmek için, ne yapacaklarını şaşıran bu oportünistler, Halkın Sesi'nin 108. sayısında Seyranbağları'nda arkadaşlarımızın halka ateş açtığı yalanını yazdılar. Devrimcilere çamur atabilmek için yalan haberler uydurmayı çok iyi beceren bu baylar, yüzleri açığa çıkınca, 109. sayılarında hemen bir "düzeltme" koyarak bu işten sıyrılabileceklerini umdular. İzmir Caddesindeki olay da onların yazdıkları gibi değildir. "Yoldan geçen DLB başkanına saldırma" diye bir şey yoktur. Olayın gerçek yüzü şöyledir:

Halkın Sesi oportünistleri, 1 Mayıs sabahı, Tandoğan Meydanında devrimcilerin düzenlediği mitinge katılmak üzere İzmir Caddesi köşesinde toplanan ADMMA.YO ve çeşitli Liselerden öğrenci kitlesi arasına girerek, "1 Mayıs mitinginde olay çıkacağı", "faşistlerin mitinge saldıracağı" gibi yalan dolu ve kitleleri yıldırmayı amaçlayan, mitingin güçlü bir gösteri olmasını engellemek ve sabote etmek amacını taşıyan sözler söyleyip, "Seyranbağlarında toplantı var, oraya gelin" diye propaganda yapmaya başladılar. Devrimcilerin kendilerine, bu tavırlarının yanlış olduğunu, defalarca ihtar etmelerine rağmen, bu tavırlara devam etmeleri üzerine tüm ADMM.YO ve orada bulunan çeşitli liselerden kitlenin tepkisi üzerine, tam da suçluların içinde bulunacağı psikolojiyle, korkup kaçtılar.

Halkın sesi oportünistleri yalan ve iftirayla halkımızın kafasını karıştırabileceğini, gerçekleri gözlerden saklıyabileceğini, güneşi çamurla sıvıyabileceğini sanıyor. Daha düne kadar, çeşitli derneklerde, okullarda "Biz Halkın Sesi satacağız, ama küçük burjuva maceracıları bizi dövebilirler, gelin bizi koruyun" deyip, proleter devrimcilerden yardım isteyen, derneklerde, okullarda tartışmalarını, proleter devrimcilerin kanatları altına sığınıp yürütmeye çalışan bu mücadele kaçkınları şimdi aslan kesiliyorlar. Ama onların bu çığırtkanlıkları geçmişte olduğu gibi bugünde sadece dergi sayfalarında kalıyor.

Proleter devrimcilerin, halk güçleri arasında gördükleri guruplara, görüşlere karşı tavrı çok açıktır. Geçmişten beri bu konuda en tutarlı tavır konmuş, halk içindeki çelişmelerin, eleştiri ikna özeleştiri yöntemiyle çözülmesi gerektiği defalarca vurgulanmış ve bu tavır hayata geçirilmiştir.

Halkın Sesi ve Aydınlık gurubu da bugün hala halk güçleri arasında yer almaktadır. Fakat proleter devrimcilere karşı tavırlarında, hızla faşistlerin ve sosyal faşistlerin yanına kayan proleter devrimcilere karşı faşistlerin ve sosyal faşistlerin ağzıyla küfürler yağdıran ve proleter devrimci görüşleri savunanları polise ihbar etmeye kadar giden tavırlarına karşı da, bundan önce olduğu gibi, uzlaşmaz olunacaktır. Proleter devrimciler, oportünistlere, reformistlere karşı mücadelelerini bundan sonra da aynı kararlılık ve devrimci yöntemlerle sürdüreceklerdir. Halk güçleri içinde yer alan unsurlara karşı ideolojik mücadele temelinde, eleştiri - ikna - özeleştiri yöntemini uygulayacaklardır. Ne var ki, karşı devrimle birlikte, karşı devrimin metodlarıyla saldıranlar halk sınıf ve tabakaları içinde mütalaa edilemezler. Halkın Sesi ve Aydınlık oportünistleri de buna bağlı olarak son tavırlarını bir kere daha gözden geçirmelidirler. Özellikle Halkın Sesi ve Aydınlık tabanında yer alan samimi, dürüst, iyiniyetli arkadaşlar, Halkın Sesi ve Aydınlık sayfalarında yazılan ve hayatın canlı pratiğinde de, proleter devrimcilere yönelen saldırı, çamur, yalan ve iftiraları değerlendirmeli, devrimcilerin safında, oportünist tekke şeflerine karşı tavır almalıdırlar.

Halkın Sesi oportünistleri 109. sayılarında, "Bu güne kadar yıkılmakta olan her oportünistklik yaşama umudunu proleter devrimcilere saldırmakta aradı." diye yazıyorlar. Bu cümle tamda kendileri için uygun ve geçerli olan bir sözdür.

Onlar proleter devrimcilere yönelen saldırılarına devam edeceklerini söylüyorlar. Bize düşen tek laf vardır: Yolunuz açık olsun baylar.

Ne faşistlerin ve sosyal faşistlerin, ne revizyonistlerin ve ne de her türden oportünistin gücü halkın kurtuluşunu engellemeye yetmeyecektir.

Ankaralı Proleter Devrimciler

Faşizme karşı mücadele

Baş.ta.say.1'de

Hakim sınıflar erken seçimle halk kitlelerini, bir dönem oyalamayı, geçicide olsa siyasi istikrarı sağlamayı hesaplıyorlardı. Böylesi bir dönemde; yoğun bir seçim ortamında CHP reformistlerinin yurtsever kitleleri kuyruğuna takması, onların faşist diktatörlüğe karşı uyanıklılığını köreltmesi, kısacası kitleleri aktif mücadeleden alıkoyması hakim sınıflar açısından iyi bir şeydi. Hakim sınıflar erken seçim isterken çok önemli bir nokta olarak bunu da hesaplıyorlardı.

Sonuçta iki aylık bir seçim hazırlığı dönemi yaşandı. Faşist ve sosyal faşist partiler ve reformist CHP bin bir türlü demogojiyle halka bol bol vaatlerde bulundular. Kitleleri aldatmaya çalıştılar. Bu arada birbirlerinede bol bol atıp tuttular.

Seçim döneminde faşist diktatörlüğün halka saldırıları hiç durmadı. Durmak bir yana iyice yoğunlaştı, azgınlaştı. Bu saldırıların en vahşicesi 34 yurtseverin ölümüyle sonuçlanan 1 Mayıs katliamıydı. Proleter devrimciler seçim döneminde "Demokrasi ve bağımsızlık bayraklarını daha da yükseltelim" şiarını attılar. Halkın Kurtuluşu çeşitli burjuva siyasi çevrelerin seçimlerden ne beklediğini sürekli kitlelere açıkladı. Parlamento ve parlamenter mücadeleyle ilgili Marksist-Leninist görüşleri ortaya koydu, reformist ve parlamentarist hayalleri sürekli teşhir etti, halk kitlelerinin bağımsız siyasi eylemini geliştirmeye çalıştı. Devrim meselesini sürekli öne çıkardı. Kitleleri CHP reformizmine karşı uyardı. Halkımızın aktif kitle mücadelesini önlemeyi, onun kararlı mücadelesinin bu sömürü ve zulüm düzeninin temellerine yönelmesini engellemeyi amaçlıyan reformist tuzakları teşhir etti.

Tüm revizyonistler ve oportünistler ise seçimlerle ilgili aynı siyasi taktikte birleşti: Reformist CHP'nin desteklenmesi. Onlar böylece elbirliği ederek reformist-parlamenterist hayalleri yaygınlaştırmış, kitlelerin faşist diktatörlüğe yönelen bağımsız siyasi eylemini sabote etmeye çalışmış oldular.

Böylece "seçim ortamı, reformcu siyasetlerle devrimci siyasetleri ayıran bir mihenk taşı oldu". Hiç bir şey tüm revizyonistlerin ve reformistlerin burjuva kuyrukçusu yüzünü, onların hakim sınıflara hizmetini bu kadar kısa zamanda, bu kadar apaçık ortaya seremezdi.

Gazetemiz dizgiye girdiğinde seçimler henüz yapılmamıştı.

Fakat bunun proleter devrimciler açısından bir önemi olamaz. Proleter devrimciler, bilimsel gerçeklerden hareketle, ülkemizin yapısından, siyasi iktidarın niteliğinden, seçimler ve parlamentoyla ilgili marksist-leninist görüşlerinden ve seçimlere katılan hükümet kurma alternatifi olan partilerin niteliğinden hareketle seçim sonrası muhtemel durumun ne olacağı, proleter devrimci hareket ve onun bir parçası olan proleter devrimci gençlik hareketini hangi görevlerin beklediğini şimdiden ana hatlarıyla tespit edebilirler.

Emperyalizme bağımlı yarı-sömürge bir ülke olan ülkemizde burjuva demokratik devrim tamamlanamadığından siyasi demokrasi yoktur. işbirlikçi tekelci burjuvazi ve toprak ağalarının faşist diktatörlüğü geniş emekçi yığınlarını baskı ve sömürü altında tutmaktadır.

Böylesi bir ülkede ve böylesi bir siyasi iktidar altında yapılan seçimler bir aldatmacadır. Ve halkın, onun bir parçası olan gençliğin hiçbir temel ekonomik ve siyasi sorununa çözüm getirmez.

Tüm revizyonist ve reformist hayallerin aksine ne ekonomik ne siyasi soruna çözüm bulunamayacaktır. Ekonomik ve siyasi buhran azalmak bir yana giderek yoğunlaşacaktır.

Reformist CHP gerekli oy çoğunluğunu sağlayıp hükümet kursa bile bu hakim sınıfların egemenliğini hiç bir şekilde sarsmıyacaktır Çünkü birinci olarak parlamento hakim sınıfların egemenliğinin çok tali bir dayanağıdır. CHP'nin yapabileceği sadece bu çok tali organda çoğunluğu sağlamaktan, ikincisi ve asıl olarakta CHP'nin hakim sınıfların egemenliğini sarsmak gibi bir niyeti yoktur. Bunu CHP ve onun lideri Ecevit'te her an tekrarlamaktadır.

CHP şayet hükümet kurma hakkını kazanırsa, tıpkı diğer burjuva partileri gibi ekonomik buhranın ağır yükünü emekçi halkın sırtına yükleyecektir. Faşist diktatörlüğün hüküm sürdüğü ülkemizde başka türlü bir davranış zaten mümkün değildir.

CHP'nin hükümet kurduğu dönemde de faşist diktatörlük azgınca halka ve onun bir parçası olan gençliğe saldıracaktır. Ekonomik ve siyasi krize CHP hükümetiyle de hiç bir şekilde çare bulunamıyacağına göre bunun böyle olması kesindir. Hakim sınıflar düzeninde ekonomik ve siyasi buhranlara çare bulmak mümkün değildir. Bu böyle olunca da hakim sınıfların halk kitleleri üzerindeki baskı ve terörü sürekli devam eder, her geçen gün daha çok yoğunlaşır.

Sonuç olarak CHP'de dahil hangi parti veya partiler hükümete gelirse gelsin faşist diktatörlüğün gençliğe yönelik saldırıları devam edecektir. Bundan dolayı proleter devrimci gençlik hareketi geniş gençlik yığınlarını faşist diktatörlüğe karşı sürekli uyanık tutmalı, gençlik kitlelerinin bağımsız siyasi eylemini geliştirmelidir. Tek kurtuluş yolunun Ulusal Demokratik Halk Devrimi olduğunu en geniş yığınlara kavratmalıdır.

Reformistler ve onların kuyrukçuları oportünistlerin yaydığı reformist ve parlamenterist hayellerle mücadele edilmeli, gençlik kitleleri üzerinde reformizmin varolan etkinliği kırılmalıdır.

Tüm proleter devrimci gençler H.Kurtuluşu'nun ve gazetemizin seçim dönemine girdiğinden bu yana parlamento ve seçimlerle ilgili, yazdığı tüm yazıları yeniden incelemeli ve derinlemesine kavramalıdırlar. Proleter devrimci gencler kendilerini bu yönde ne kadar çok eğitirse, gençlik kitleleri üzerinde etkinliğini sürdüren reformizme karşı mücadelede de o derece sağlam ve kararlı olurlar.

Her proleter devrimci genç hiç bir zaman unutmamalıdır ki; faşizme karşı mücadele, reformizme karşı mücadeleden ayrılamaz.

H.K.yolunda GENÇLİK

Sosyal-faşistlerin Deniz, Yusuf, Hüseyin yoldaşların mücadelede ve isimlerini kendi karşı-devrimci emellerine alet etmelerine asla müsaade etmeyeceğiz

"İlerici Yurtsever Gençlik" dergisinin 37. sayısında "Üç yurtsever genci ölüm yıldönümünde anıyoruz" başlıklı bir yazı yayınlandı. DENİZ, YUSUF, HÜSEYİN yoldaşlara sahip çıkıyormuş görünerek, onların adlarını ve mücadelelerini, kendi karşı devrimci yüzlerini gizliyebilmek ve amaçlarına alet edinmek gayesiyle yazılmış bu yazı bizi şaşırtmadı.

Sosyal faşistler, onların gençlik içindeki uzantıları İGD'liler, yayın organları "İYG"le ve bildirileriyle son günlerde demogoji kampanyasını hızlandırdılar. Bunun nedeni şiddetlenen sınıf mücadelesi içinde takındıkları "sosyalist" maskesinin düşmeye başlaması, birçok demokratın, yurtseverin, devrimcinin bunların gerçek niteliğini kavramaya, görmeye başlamasıdır. Sosyal pratikte gerçek yüzlerinin açığa çıkmasının getireceği şey, demogojiyi, yalanı artırmaktan başka bir şey olamaz. Sosyal-faşist demogojiye karşı uyanık olmak, onu zamanında açıklamak, teşhir etmek, -ki bunu başarabilmek bunun önemini kavramaya bağlıdır- bu görevi proleter devrimci gençlik hareketi başardığı oranda sosyal faşist demogoji geri tepecek, peçe düşecek, cellatların yüzü görünecektir.

DENİZ, YUSUF, HÜSEYİN adlarını ve mücadelelerini kendi karşı devrimci yüzlerini gizlemede bir araç olarak kullanmayı seçmeleride, bütün konularda yürüttükleri demogojinin, sahtekarlığın bir parçasıdır. Bu faşistlerin yöntemidir. "Faşistler kendilerini, halkın geçmişisinde yüce ve onurlu olan herşeyin mirasçısı, takipçisi, (Dimitrof) gibi gösterirler.

Bugün "İYG" nin yaptığı da budur.

1971'lerde DENİZ, YUSUF, HÜSEYİN yoldaşlar, faşist diktatörlüğe karşı yiğit ve kararlı bir mücadele verirken, onların izlemiş olduğu yanlış küçük burjuva ihtilalci çizgi bir yana, bugün, onların mücadelesine sahip çıkmaya çalışan bu hainler, onlara amerikancı faşistlerle aynı dili kullanarak "ajan" "anarşist" diyerek küfretmekteydiler. Sosyal faşistlerin borazanı "bizim radyo" hem böyle söylerken, onları "ajanlıkla" suçlarken, hemde, idam edildikleri günlerde, tıpkı bugünkü gibi, yoldaşlarımıza sahtekarca sahip çıkmakta, övgüler dizmekteydi.

Onlara amerikancı faşistlerle aynı korodan, aynı ağızla saldıranlar sahip çıkamaz.

DENİZ, YUSUF, HÜSEYİN yoldaşlar son nefeslerine dek, devrime, halka ve yoldaşlara bağlılığını korurken, hakim sınıflar ve cellatları karşısında başeğmezken; poliste, MİT'de hakim sınıflara teslim olanlar, daha sonra bu ihanetlerine yeni bir maske aramak durumu ortaya çıktığında; ülkemizi **Rus** sosyal emperyalizminin bir yarı-sömürgesi haline getirmek istiyen revizyonist cephede saf tuttular.

Dönekler onlara sahip çıkamaz.

Kısacası, devrime, halka ihanet edenler, halkımızın kurtuluşunu engellemek istiyenler, devrim yapmak istiyenlere sahip çıkamaz.

Sahip çıkıyormuş görünmesi, karşı devrimci amaçları için; devrimcileri, devrimci olan şeyleri istismar etmesinden başka bir şey değildir.

Burjuvazi, devrimcileri öldükten sonra zararsız azizeler haline getirmeye, onlarda ihtilalci ne varsa, devrimci mücadeleye ışık tutacak ne varsa onları yok etmeye, onları halka zararsız birer azize gibi göstermeye çalışırlar.

Bugün, burjuvazinin yeni ideolojisi olan modern revizyonizmin ülkemizdeki savunucularıda böyle yapmaktadırlar. DENİZ, YUSUF, HÜSEYİN yoldaşlar, modern revizyonizme; onun yarı-sömürge ülkeleri Rus sosyal emperyalizmine bağımlı bir yarı-sömürge haline getirme teorilerine, "barışçıl geçiş", "kapitalist olmıyan yol" teorilerine tepki duyarak, uzlaşmayı" teslimiyeti reddederek fakat bu teorilerle marksizmi-leninizmi yeterince kavrıyamadıkları için ideolojik planda yeterince hesaplaşamadılar ve "sol" bir çizgi izlediler.

Yoldaşlar, modern revizyonizme karşıydılar. Ve onun ülkemizdeki temsilcileriyle sürekli mücadele ettiler. İdeolojik gidişini modern revizyonizmden alan bugünkü sosyal-faşistlerin, **pratikte** devrimci mücadeleyi bastırıcı devrim-düşmanı yüzlerini görmekte ve bunlara karşı mücadele etmekteydiler.

Onlar yurtseverdi. Onlar yurdumuzda emperyalizmin bütün varlığının son bulması için mücadele etmekteydiler. Yurdumuzu Rus sosyal emperyalizminin bir yarı-sömürgesi haline getirmek istiyenler, bir emperyalistin işbirlikçisi yerli hainler onlara sahip çıkamaz.

Onlarla idam sehpalarına kadar birlikte yürüyenler, devrimi yapmak isteğiyle dop dolu olanlar, bugün devrimin özündeki engellere, faşistlere ve sosyal faşistlere karşı mücadelenin en önündedirler. ONLARDA SAĞ OLSAYDI BU MÜCADELENİN EN ÖNÜNDE OLACAKLARDI. ÇÜNKÜ ONLAR DEVRİM YAPMAK İSTİYORLARDI.

Onlar ülkemizin bağımsız olmasını, emperyalizmin kovulmasını, yerli gericiliğin yıkılmasını demokratik halk iktidarının kurulmasını istiyorlardı.

Onların mirasına, hatalarıyla, sevaplarıyla sahip çıkmak devrim yolunda yürüyenlerin işidir.

Karşı devrimci sosyal faşistlere, DENİZ, YUSUF, HÜSEYİN yoldaşlara duyulan derin sempatiyi istismar etmelerine ve onların mücadelelerini, adlarını karşı-devrimci emellerine alet etmelerine asla müsade etmiyeceğiz.

DENİZ, YUSUF HÜSEYİN YOLDAŞLARIN MÜCADELE VE İSİMLERİ DEVRİM YOLUNDA YÜRÜYENLERİN ÖNDERİ, KARŞI DEVRİMCİLERİN KORKUSU OLACAKTIR.

İGD'li sosyal-faşistler Batman'da devrimcilere saldırdı

Batman'daki İGD'li Rus uşakları polisin desteğiyle devrimcilere saldırdılar. Batman'da HALKIN KURTULUŞU'nun görüşlerini savunan devrimcilerin kararlı çalışmalarını engellemek ve devrimci fikirlerin yayılmasını engellemek için başından beri saldırgan bir siyaset izleyen sosyal faşistler polisle işbirliği yaparak saldırgan devrim düşmanı yüzlerini gösterdiler.

Faşist diktatörlüğün tezgahladığı 1 Mayıs katliamının sorumluluğunu devrimcilerin üzerine yıkmak ve 6 Mayıs 1972'de faşist cellatlar tarafından idam edilen DENİZ, YUSUF, HÜSEYİN yoldaşların anılarını sabote etmek isteyen, sosyal faşist demogojilerle devrimcileri tecrit edeceklerini sanan Rus sosyal emperyalizminin uşağı İGD'li beslemeler, bunu başaramayınca polisin desteğinde taş ve sopalarla devrimcilere saldırdılar fakat devrimcilerin kararlı bir şekilde karşı koyması karşısında, bu kez de devrimcilerin evlerini taşlamaya başladılar. Bu saldırılarında karşılığını en sert bir şekilde alan sosyal faşistler, bu seferde devrimcilerin evlerini polise ihbar ettiler. Devrimcilerin kaldığı bir evi basan polis 4 arkadaşımızı göz altına aldı.

Batman'da, Rus sosyal emperyalizminin uşaklarının vurucu gücünü oluşturan İGD, gençlik yığınlarını yüzündeki maskeyle aldatmak için kurulmuştur. Batman'da çalışmaya başlıyan Halkın Kurtuluşu'nun doğru siyasetinin tabanlarını etkilediğini görünce, İGD'li sosyal faşistler saldırmaya başladılar. Devrimciler sosyal-faşistlerin saldırılarına her zaman kararlılıkla karşı koyacaklardır. Bütün yanlış siyasetler nasıl bir devrimci mücadeleyle yıkılmaya mahkumsa, İGD'li Rus uşaklarının da sosyal-faşist demogojileriyle etkiledikleri kitleler, proleter devrimcilerin kararlı çalışmasıyla demogojinin etkisinde kurtarılacak, sosyal faşistlerin yaşama şansı ortadan kaldırılacaktır.

KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL FAŞİZM
FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET
NE AMERİKA, NE RUSYA,
BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE
YAŞASIN UTHD.

Batmanlı bir grup devrimci

İdris Yoldaş da sosyal-faşistlerin kurşunlarıyla şehit edildi. Kanı yerde kalmayacak

23 Nisan 1977 Perşembe günü sabaha karşı tıpkı Sadık Canarslan, yoldaş gibi İdris Türkoğlu'da sosyal-faşist kurşunlarıyla kahpece öldürüldü. Halkın Kurtuluşu, Halkın Yolu, Halkın Birliği gazetelerinin 1 Mayıs Uluslararası İşçi Sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele gününü kutlamak için açılan kampanyaya bağlı olarak "Devrimci Birlik Gecesi" düzenlenmişti. Bu gecenin duyurusu için yapılan afişlemedeydi İdris yoldaş. O, yiğit işçi sınıfının burjuvazinin yüreğine korku saldığı günü 1 Mayıs'ı Rus işbirlikçisi sosyal-faşist saldırganların kirli ellerinden kurtarıp proleter devrimcilere yaraşır bir şekilde kutlamak için ileriye atılmıştı. İzmir Konak'da sabah 6.30 sularında sosyal faşistler proleter devrimcilerin gelmesini bekliyorlardı. Proleter devrimciler Konakta afişleme yaparlarken Rus işbirlikçisi sosyal faşistler kan kusan silahları ile saldırdılar. O sırada bir elinde "Devrimci Birlik Gecesi" afişleri ve "Bütün Ülkelerin İşçileri ve Ezilen Halklar Birleşin" yazılı afişler, bir elinde kendini korumak için aldığı taş vardı. İşte o sırada Dünya halklarına saldıran, Lenin ve Stalin'in yüce sovyetlerini milletler

hapishanesine çeviren, Irak'ta Kürt halkını katleden, Filistin'de yiğit Tel Zaatar direnişinde Suriye birliklerini araç olarak kullanarak Filistin halkını katleden, Polonya'da işçilere saldıran Rus sosyal emperyalizminin sosyal-faşist kurşunlarından biri de İdris'in vücuduna saplanmıştı. İdris işte bu sosyal faşist kahpe kurşun ile katledildi. Daha sonra onu yoldaşları ağır yaralı iken Bornova Üniversite hastahanesine getirdiler. Orada kurtarılamayarak öldü. O gün ortalıkta bir tek yeminli sosyal-faşist görünmüyordu. Proleter devrimcilerin devrimci ve haklı terörü karşısında it gibi korkuyorlardı. İdris'i yoldaşlar, bağırlarına bastılar. Onun cenazesini morgdan kaçırıp Fen Fakültesi anfisine getirip başında nöbet tuttular. Bütün Ege Üniversitesi öğrencileri Sosyal-faşist saldırganları protesto ettiler ve derslere girmediler. Toplanan forumda binlerce kişi aynı İdris yoldaşın haykırdığı gibi haykırdı: "Kahrolsun Faşistler, sosyal faşistler", "Ne Amerika, ne Rusya, Bağımsız Demokratik Türkiye". Binlerce kişi söyledi İdris'in söylediği Devrim Türkülerini forumda Halkın Kurtuluşu'ndan ve Halkın Yolu'ndan arkadaşlar konuşmalar yaptılar, şiirler okundu, sosyal-faşistler devrimci kin ve nefretle lanetlendi.

İdris'in ailesi Siirt'deydi, haber verilmişti. Aile'sinin gelmesi epey zaman tutacaktı, cenaze o zamana kadar anfide kalamazdı, buzluğa kaldırmak gerekiyordu. Bunun üzerine proleter devrimciler İdris'i otopsi ve buzluğa koymak için Tıp Fakültesinin fizyoloji kürsüsünün buzluğuna koymaya ve orada nöbet beklemeye karar verdiler. Halkın Kurtuluşu, Halkın Yolu ve Halkın Birliğinden arkadaşlar İdris'i alarak Üniversite içinde Tıp Fakültesine doğru yürüyüşe geçtiler. Ancak daha

Devamı sahife 4'te

BALIKESİRLİ DEVRİMCİLER DEVRİM ŞEHİDİNE SAHİP ÇIKTILAR

Halk düşmanı faşist katiller tarafından öldürülen Fahrettin Selvi'ye devrimciler sonuna kadar sahip çıktı. Devrimcilerin kararlı mücadelesi hakım sınıfların yüreğine korku saldı. Cenaze faşist polis işbirliği sonunda kaçırıldı. Devrimciler Fahrettin Selvi'nin anısına saygı duruşunda bulundular ve devrimci andlarını içtiler.

Balıkesir Yurtsever Gençlik Birliği Derneğide şu bildiriyi yayınladı:

"Faşistlerin azgın saldırıları sonunda Balıkesir halkı, devrim için bir şehit verdi. Endüstri Meslek Lisesi Öğrencilerinin faşizme karşı kararlı direnişi karşısında gözü dönen halk düşmanı faşistler sokakta gördüğü her genci bu okulda okuduğunu sanarak yaralıyorlar, dövüyorlardı. Ve en sonunda faşist katiller yurtsever bir genci daha cadde ortasında haince katlettiler.

Faşist katiller tarafından öldürülen Fahrettin Selvi halkımızın bir parçası idi. Fahrettin Selvi'nin suçu sadece Sanat Okulu mezunu olması ve halk düşmanı faşistlerden olmamasıydı.

İşbirlikçi hakim sınıfların zulüm, yağma, talan, işsizlik ve pahalılık düzeninde faşist beslemelerin hain tuzaklarda öldürdükleri Fahrettin Selvi'yi utanmadan devrimcilerin öldürdüğü yalanını söylüyorlar. Faşistçe yalan ve iftiralarla halkımızı kandırmak istiyorlar. Balıkesir halkı şunu iyi biliyor: Halka azgınca saldıran faşistlerdir. Fahrettin Selvi ülkü ocaklarına kayıtlı faşist katillerce öldürüldü. Faşist katillerin yalan ve iftiraları, onları bekledikleri sonlarından kurtaramayacaktır.

NEE'de devrimcileri Yurtseverleri bıçaklayan, yaralayan ve onlara saldıran bu halk düşmanlarıdır.

Halkımızın düşmanları, cenazeyi vermemek için Fahrettin Selvi'nin katillerini cenazenin bulunduğu yere getirdiler. Amaç devrimcilerin cenaze törenini engellemekti. Devrimcilerin kararlı direnişi karşısında paniğe kapılan polis devrimcilerin üzerine copla, sopa ile saldırdı, onların üzerine arabalarını sürdüler. Birçok devrimci yaralandı, gözaltına alındı. Halkın gözü önünde terör havası estirildi. Halkımız bunun hesabını bir gün tek tek soracaktır.

Cadde ortasında, Okul köşelecinde, işkence tezgahlarında öldürülen yurtsever ve devrimciler bağımsızlığın ve demokrasinin temelidirler. Onlar içimizde, saflarımızda ve bilinçlerimizde yaşıyor, onlar ölmediler. Faşizm ve emperyalizm ölüm sancıları içinde kıvranıyor. Artan saldırılar devrimcilerin mücadele azmini ve kararlılığını körükleyecektir.

Saldırılar karşısında Balıkesir halkı bütün liselerdeki ve okullardaki evlatlarının yanında olmaktadırlar. Bütün devrimciler ve yurtseverler birleşmelidirler. Faşizm ve emperyalizm halkın devrimci mücadelesi ve kararlılığı karşısında mutlaka yenilecektir.

- Halkın Evlatları Ölmez!..
- Faşizme Ölüm-Halka Hürriyet!

Balıkesir Yurtsever Gençlik Birliği Derneği

KÖYLÜYE TOPRAK

Halkın Kurtuluşuna:

Yoksul Halkımızın Baskı ve zulme karşı mücadeleyi dile getirmekte ve ona önderlik etmekteki kararlılığınız artık halka mal olduğunu ve halkımız mücadelesinde de aynı kararlılığı gösterdiğinin bir örneğini size ulaştırmak istiyoruz.

Ahlat'ın Ovakışla nahiyesinde yaşayan emekçilerin 20.000 dönüm toprağını seçim arefesinde ele geçirmek isteyen faşist toprak ağaları Köy Emekçilerinin nasırlı yumruğunu kafalarında buldu.

Köy Emekçilerinin malı olan toprağın seçim yatırımı yapmak için faşist MHP'nin desteklediği Milletvekili adayı Orhan Kürümoğlunun vasıtasıyla bazı akıllı! kişiler köylülerin elindeki arazinin tapusunu almak istediler. Fakat köylüler toprakları işgal ederek vermeyeceklerini, gerekirse burada öleceklerini söylediler. Bunun üzerine faşist Bitlis valisi, Komando ve jandarma birlikleri köylüleri bu topraklardan çıkarmak için Köye geldiler, Köylüler Valiyi taşladılar. Halkın gücü önünde gerileyen faşistler, bu defa toprağın aynı köyden iki ağaya verilmesini ortaya atarak köylüleri bölmek istediler.

Bu mücadele bize: Jandarma, Vali ve esas olarak Devletin hep toprak ağalarının yanında olduğunu, Halkın gücü önünde kimsenin duramayacağını toprakların yoksul köylülere dağıtılması gerektiğini öğrendik. Ayrıca öğrendiğimiz birşeyde hiç bir toprak ağasının yoksul halkın dostu olmadığıdır. Çünkü: içimizde olan 2 ağa şimdi bu toprağı kendilerine almak istiyorlar. Fakat köylüler ise birleşerek bu toprağı yoksul köylülere dağıtılması için yiğitçe mücadele etmektedirler.

Yaşasın Ovakışla Köylülerinin toprak ve Demokrasi mücadelesi

Herkese iş köylüye toprak Halka Hürriyet

Yaşasın Ulusal Demokratik Halk Devrimi

Ahlatlı Yurtsever Devrimciler

G.Antep İmam Hatip Lisesi'nden bir grup devrimci öğrenci

Biz G.Antep İmam Hatip okulu devrimci öğrencileriyiz. Faşistler MHP ve MSP'lidirler. Geçenlerde bu iki faşist gurup birbirine girdi ve bir MHP'li faşist yaralandı. Bize doğru bir eğitim gösterilmemektedir. Bize işkence yapılmaktadır. Durumumuzu gazetemiz "Halkın Kurtuluşu" vasıtasıyla halkımıza duyuruyoruz.

İŞKENCECİ KATİLLERDEN HESAP SORULACAKTIR.

KAHROLSUN FAŞİZM

Ardahan Kültür Derneği seçimlerini Halkın Kurtuluşu'nun görüşlerini savunan devrimciler kazandı

15 Mayıs günü, Ardahan Kültür Derneği'nin olduğu kadar, Ardahan Devrimci Hareketi için de önemli bir gün, önemli bir dönüm noktası oldu.

15 Mayıs öncesinde, dernek yönetiminde bulunan orta yolcular önlerine gelen herkesi derneğe üye yapmağa başlamışlardı. Bu arada Ardahan Kültür Derneği'nde üç kişiden başka tabanı olmayan sosyal faşistler de rastgele - devrimci oldukları şüphe götüren - kişileri kafa - kola alarak derneğe üye yaptırmağa başlamışlardı.

Ve 15 Mayıs 1977 günü Ardahan, Kültür Derneği'nin genel kurul toplantısına, son yaptıkları üye kayıtlarına güvenerek, orta yolcular ve sosyal faşistler ayrı gruplar halinde katılacaklarını açıkladılar. Halkın Gücü gurubu ise seçimden bir gün önce Halkın Kurtuluşu gurubuna yaptıkları taviz talepleri reddedilince, seçimi protesto edeceklerini açıkladılar.

15 Mayıs günü ne orta yolcuların, ne de sosyal faşistlerin umduğunun tam tersi olarak çıktı. Halkın Kurtuluşu 66 oy alırken, Devrimci Yol Gurubu 36, Sosyalist Güçbirliği (Sosyal-faşistler) Gurubu da ancak 21 oy alabiliyordu.

Diğer iki gurup seçim öncesinde kafa-kol ilişkilerini geliştirirlerken, Halkın Kurtuluşu gurubu, siyasetini açıyor ve kitleyi, çevresinde topluyordu. Bu genel kurul toplantısı ise doğru olan siyasetin her geçen gün daha çok güçlendiğini ve devrimci kitleyi çevresinde topladığının bir örneği oldu.

HALKIN KURTULUŞU ENGELLENEMEZ.
FAŞİZME ÖLÜM - HALKA HÜRRİYET.
YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ.....
NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE...

Ardahan'lı Devrimciler

İdris yoldaş

önce İdris'in okuluna diş hekimliği fakültesine gidilecekti. Büyük bir kalabalık halinde "Kahrolsun faşistler, sosyal faşistler" "Ne Amerika Ne Rusya, Bağımsız Demokratik Türkiye" "İdrisler ölmez" "İdris ve Sadık yoldaşların kanı yerde kalmayacak" diye haykırarak, Diş Hekimliğine gelindi. Orada İdris yoldaşın ve diğer proleter devrimci yoldaşların anılarına saygı duruşunda bulunuldu. Sonra Halkın Kurtuluşu'ndan bir devrimci konuşma yaparak faşizmi ve sosyal-faşizmi lanetledi. Devrim andı içildi. Daha sonra arkadaşları İdris'i alarak onu Fizyoloji kürsüsüne getirdiler. O gün bütün proleter devrimciler kalarak nöbet tutmaya başladılar. O gün o gece ve ertesi gün, ertesi gece yani 30 Nisan sabahına kadar devrimci türküler söyleyerek sloganlar haykırarak, marşlar söyliyerek nöbet tuttular. 30 Nisan sabahı arkadaşları İdris'i ailesiyle birlikte hava alanına götürdüler. Orada da saygı duruşunda bulunuldu ve devrim andı içildikten sonra, İdris'i 7.15 Ankara uçağına bindirdiler.

Orta yolcuların tavrı her zamanki gibiydi. Onlar ne forumda ne yürüyüşte, ne de nöbetlerde hiçbirinde yoktular. Bu onların proleter devrimcilerle, sosyal-faşistler arasında bir orta yol bulmaya çalıştıklarından ileri geliyordu.

Biz İzmirli proleter devrimciler yoldaşlarımızın arkasından ağlayıp yas tutmuyoruz. Şayet gözlerimizde bir miktar gözyaşı varsa o zaafımızın ifadesi değil, o bir yemindir. Hem de öyle bir yemindir ki İdris yoldaş'ın ilerlediği yolda faşizme, sosyal faşizme, emperyalizme, sosyal emperyalizme karşı mücadele yolunda proleter enternasyonalizmi davası yolunda, değişik milliyetlerden Türkiye halkının kurtuluşu yolunda, U.D.H.D. yolunda ve sınıfsız toplum yolunda onu örnek alarak gideceğimizin yeminidir. O öyle bir yemindir ki çelik pençelerimizin faşistlerin, sosyal faşistlerin yüreğine korku saldığının, daha da salacağının yeminidir.

KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL FAŞİZM
NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE
FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET

"Üniversitelerarası seçme sınavları" bir aldatmacadır

Herkese yüksek öğrenim hak ve olanaklarının sağlanması devrimci işçi-köylü iktidarıyla olacaktır

30 Haziranda üniversitelerarası "seçme sınavı" yapılacak. Binlerce genç üniversiteye girebilmek için müracaat etmiş ve "sınavı" kazanıp kazanamıyacağı düşüncesi içindedir. Her yıl yüzbinlerce genç bir sürü hayati şeylerle, yalanlarla üniversite kapılarında oyalanır ve çeşitli şekilde sömürülür. "Sınavlara" girenlerin çok cüzi bir kısmı alınır, yüzbinlerce genç işsizliğe açlığa terkedilir. Yüzbinlere hayal kırıklığından, karanlık bir yarından başka bir şey bahşetmez bu düzen. Gençliğin, işbirlikçi tekelci burjuvazi ve toprak ağalarının iktidarıyla çelişkileri bu denli uzlaşmazdır. Fakat proleter devrimci gençlik hareketinin zayıflığından dolayı, her türlü burjuva ideolojisinin gençlik üzerindeki etkileri yeterince kırılamamış, gençliğe gerçek kurtuluşunun nasıl olacağı, bunun önündeki engellerin kimler olduğu kavratılamamış, geniş gençlik yığınları Ulusal Demokratik Halk Devrimi saflarına kazanılamamıştır. Bu ise, geniş gençlik yığınlarını ilgilendiren konularda -örneğin üniversitelerarası "seçme sınavları" konusunda- bu düzenin pislikleri yeterince teşhir edilemediğinden, meselenin sosyal ve sınıfsal nedenleri gösterilemediğinden, bunlar için mücadeleler örgütlüyerek, geniş gençlik yığınlarını devrim saflarına kazanmanın araçları haline getirilemediğinden böyledir.

Üniversite kapılarına yığınaklaştırılan yüzbinlerce genci hakim sınıfların yürüttükleri idealist propagandanın etkisinden kurtarabilmek, devrim saflarına kazanmak proleter devrimci gençlik hareketinin önünde duran önemli bir görevdir. Yaklaşan "Üniversitelerarası seçme sınavına doğru, geniş gençlik yığınları içinde çeşitli araçlar vasıtasıyla, propaganda yaygınlaştırılmalı, gençlik kitleleri UDHD perspektifiyle eğitilerek devrim saflarına kazanılmaya çalışılmalıdır.

Yüzbin genci dışarda bırakan "Üniversitelerarası seçme sınavı" bir sahtekârlıktır

Üniversiteye girebilmek için yüzbinlerce genç müracaat etmektedir. Bunların çok az bir kısmı, üniversite ve yüksek okullara alınmakta, yüzbinlerce genç işsizler ordusuna katılmaktadır.

Bugün Türkiye'de nüfusun %55'i okuma yazma bilmemektedir. Yani nüfusun %55'i ilkokul öğrenimi görmemiş durumdadır. İlkokulu bitirenlerin %82'si ortaokula devam edememektedir. İlkokuldan başlıyarak, lise son sınıfa kadar milyonlarca öğrenci maddi imkansızlıklar yüzünden okulu bırakmaktadır. Çok zor şartlar altında işçilik, çıraklık yapmakta, çoğu zamanda işsiz kalmaktadırlar. Bu düzenden nasiplerini amansız bir sömürü ve zulum olarak almaktadırlar.

Lise ve dengi okulları, bu çağdaki gencliğin çok az bir kısmı bitirebilmektedir. Buna rağmen lise ve dengi okul mezunlarına üniversite ve yüksek okullara, serbestçe, istediği bölüme gidebilmesi hakkı verilmemekte ve bunun için gerekli olanaklar sağlanamamakta, yüzbinlerce genç üniversite kapılarında bekletilmektedir.

Hakim sınıfların, işbirlikçi tekelci burjuvazi ve toprak ağalarının çocukları her türlü imkanı elde edebilmektedirler. Özel kolej ve okullarda, modern imkanlar içinde, burjuva anlamda eksiksiz bir eğitim öğretim görebilen hakim sınıfların çocukları, özel derslerle; sınav sorularının önceden elde edilmesinden tutun da akla gelebilecek tüm kanunsuz yollarla - Bu düzende kanunlar halk için birer engeldir hakim sınıflar için değil - elde edemedikleri imkan ve olanak yoktur. Üniversiteye "etiket", üniversite mezunu olabilmek için giren bu kişiler istedikleri fakülteye ve bölüme girebilmektedirler.. Hakim sınıfların çocukları için üniversite kapılarında bekleme diye bir sorun yoktur.

Hakim sınıfların çocuklarına bu kapılar ardına kadar açıkken, yüzbinlerce halk çocuğuna kapılar kapatılmaktadır.

Lise ve dengi okullarda mezun olan herkesin istediği fakülteye girebilme hakkına sahip olması, gençliğin bu haklı istekleri, bu düzen devam ettikçe gerçekleşmesi zor olan isteklerdir. Çünkü bunlar hakim sınıfların çıkarlarıyla, onların düzeninin karekteriyle çelişen isteklerdir.

Hakim sınıflar, sömürü ve zulümlerini devam ettirebilmek için, egemenliklerinin aracı olan devleti ve onun bütün kurumlarını - eğitim - öğretim kurumlarını da - kendi çıkarlarına hizmet edecek bir şekilde düzenlerler. Her şey onların daha fazla sömürmesine, kâr elde etmesine hizmet edecek şekildedir. Eğitim-öğretim kurumları da bugün böyledir. Lise ve dengi okul mezunlarına üniversite ve yüksek okullara serbestce girebilmesi hakkının tanınmasını, devletin halktan aldığı vergilerle üniversiteler, yurtlar açması, eğitim-öğretim olanaklarını lise ve dengi okullarda mezun olacak gençliğe yetecek bir kapasiteye getirilmesini istemezler.

Onların tek düşündükleri şey kârlarıdır ve gençliği sömürülerini gerçekleştirebilecek düzeylerde eğitmektir. Bu, gençliği ucuz bir iş gücü olarak ilkokul, ortaokul, lise çağındayken sömürmeye başlamakla ve onu yedek bir işsizler ordusu olarak el altında bulundurmakla olur. Lise ve dengi okulları bitirenlerde, hakim sınıflar için daha kârlı bir iş gücü kaynağıdır. ve böyle bir kaynağın, yedekte sürekli bir işsizler ordusu oluşturacak şekilde, onların elinin altında hazır olması gerekir. Bugünkü eğitim sisteminin bundan başka yaptığı bir şey yoktur.

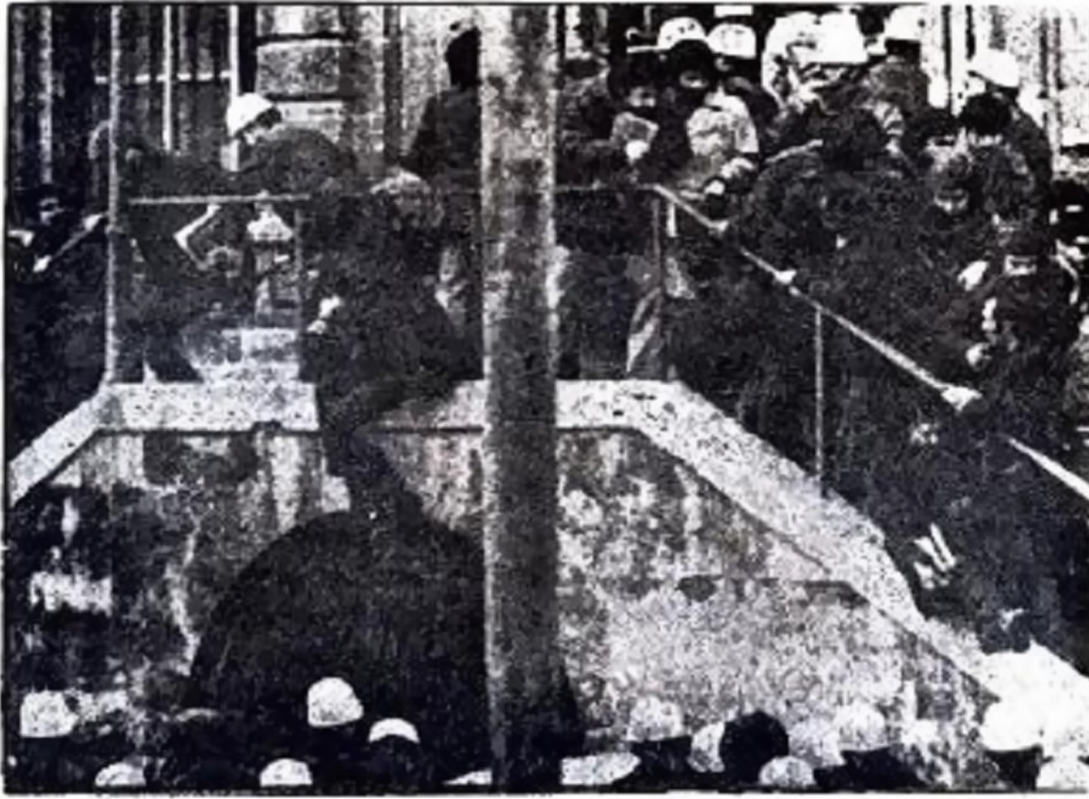
Bunun için bu düzen devam ettikçe, üniversite kapılarında gençlik daima yığınlaşacak gençlik ufkunu karartan, geleceğini belirginsizleştiren bu güçlere, işbirlikçi tekelci burjuvazi ve toprak ağalarına, onların faşist diktatörlüğüne karşı mücadele etmek zorundadır.

Geniş gençlik yığınlarının çıkarları bu düzenin yıkılması, sosyalizme kesintisiz geçişte, proletarya diktatörlüğünün özgül bir biçimi olan devrimci-işçi köylü iktidarının kurulmasındadır. Geniş gençlik yığınlarının istekleri devrimci işçi-köylü iktidarında gerçekleşecektir.

İşbirlikçi büyük burjuvazi ve toprak ağalarının egemenlikleri devam ettikçe, yapılan "sınavlar", geniş gençlik yığınlarını oyalamak, aldatmaktan başka bir şey değildir.

Okullar faşist işgal altındayken, can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü gaspedilmişken yapılan sınavlar bir sahtekârlıktır

Bugün üniversite ve yüksek okulların bir çoğu hakim sınıfların uşağı bir avuç besleme faşist tarafından, polis ve idarenin doğrudan desteğiyle işgal altında bulundurulmaktadır. Şöyle bir gözattığımızda, İstanbul Üniversitesi merkez bina bütün fakülteler, Edebiyat Fakültesi, Vatan Mühendislik, Orman Fakültesi, Ankara'da Ticaret Turizm, Erzurum'da Atatürk Üniversitesi ve Eğitim Enstitülerinin büyük bir bölümü bugün işgal

altındadır. Bir avuç faşist beslemenin dışındaki geniş öğrenci gençlik okula alınmamaktadır. Onbinlerce genç devre kaybetmek ve belgelenmek durumundadır. Faşist idareler kıyım çarklarını işletmekte, öğrencilerin okuma hakkını elinden almaktadır. Bu özellikle de Eğitim Enstitülerinde yoğunlaşmaktadır. Faşist işgaller dolayısıyla okula devam edemiyen onbinlerce gencin okuma hakkı bugün faşist diktatörlüğün resmi ve sivil güçlerince engellenmektedir.

Bugün işgal altına almayı başaramadıkları, devrimci potansiyelin yoğun olduğu okulları faşist diktatörlük boy hedefi seçmiş durumdadır. ODTÜ, İTÜ, SBF bunların başında gelenlerdir. Buraları da birer faşist kamp haline getirebilmek için çeşitli tertip ve saldırı içindedirler.

Öğrenim özgürlüğü gasbedilen, can güvenliği ortadan kaldırılan öğrenci gençlik, can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü için mücadele etmektedir. Faşist diktatörlük terörle, devrimci öğrencileri katlederek bu mücadeleyi bastırmak istemektedir.

Bugün can güvenliği, öğrenim özgürlüğü yok edilmişken, okullar, idare ve polisin desteğiyle bir avuç faşist tarafından işgal altında tutulurken, okuma hakkını elde etmiş ve öğrenci olan geniş bir kesim bu hakkı kullanamazken, yeni öğrenci olacak kişilere kullanamıyacakları, şimdiden gasbedilmiş öğrenim hakkı için sınav yapmak sahtekarlıktır. Bir aldatmacadır.

Üniversite sınavları ve vurgunlar

"Üniversiteler arası secme sınavları" sonuç tablosuna baktığımızda, üniversiteye girebilenlerin büyük çoğunluğunu kolej, özel lise ve merkezi şehirlerdeki belirginleşmiş bazı liselerin mezunları oluşturmaktadır. Sıradan bir lise ve meslek lisesiyle, bu özel kolej ve lise mezunları arasında, üniversiteye girme oranlamasında büyük bir uçurum oluşmaktadır. Bu uçurum Anadolu liseleriyle söz konusu liseleri kıyaslamaya geldiğinde daha da büyümektedir. Bu uçurum Anadoludaki bir liseyle, bir kolej arasındaki eğitim-öğretim olanaklarının eşitsizliğinin getirdiği bir uçurumdur.

Sınavlar bu eşitsizlik temeli üzerine Anadolu'da hiç dil dersi görmemişle, kolejlerde yabancı dili anadili gibi kullanabilen; öğretmen yüzü görmemiş, doğru dürüst eğitim-öğretim görmemişle modern imkanlarla, burjuva anlamda olsa ihtisaslaşmış bir kadroyla eğitim yapmış kisileri - aynı soruları sorarak yapılmaktadır. Bu eşitsizliğin sonucuda mutlaka eşitsizliğin bir görüntüsünü verecektir.

Sınavlar, bilgi ve beceriyi, yeteneği ölçmekten ziyade, belirli oyunları öğrenebilenlerin başarılı olabileceği niteliktedir. Bu test oyunlarıda, çeşitli kurslar ve paralı eğitimlerle maddi imkanları iyi olabilenlerin öğreneceği oyunlardır.

Sınav sorularının satılması büyük bir vurgun kaynağıdır. Her sene bütün önlemelere rağmen (!) her nasılsa "çalınır" (!) ve büyük paralar karşılığında satılır. Birtakım özel dersaneler, Ülkü Ocakları, MTTB gibi yerler vasıtasıyla, sorular hakim sınıfların çocuklarına ve onların uşaklığını üstlenmiş kişilere verilir ve onların istedikleri bölüm ve fakülteye girmesi sağlanır. Bu sahtekarlıklar bazen burjuva basınına bile yansır.

Sınavlara müracaat forumlarına, müracaatlar vb. şeyler için alınan paralarla büyük bir soygun ve sömürü yürütülmektedir. Bir kişinin Üniversiteye müracaat etmesi yüzlerce liraya patlamaktadır.

Bugün bazı okullarda uygulanan önkayıt sistemi, özellikle Eğitim Enstitülerinde, Ülkü Ocakları v.b. faşist kuruluşların tavsiyeleriyle kayıtların yapıldığı bir sistemdir. Bu gibi okullarda yapılan ikinci sınavlar, faşistleri seçme, halk çocuklarını dışlama sınavlarıdır. Gecen sene Eğitim Enstitülerinin birinci sınıflarına faşistlerin bu şekilde doldurulması bunun örneğidir. Danıştay kanunsuz olan bu sınavları iptal ettiği halde, gayri-meşru olan 1. sınıflar hala bu okullarda öğrenci durumunda, esas olarakta işgali yürüten unsurlar olarak varlıklarını sürdürmektedirler. Fasist diktatörlük bu tür keyfi uygulamalarla kendi kanunlarını bile ayaklar altına almaktadır. Bu faşizmin kanun tanımazlığı ve keyfiliğidir.

Bugün üniversite ve yüksek okullarda alınan öğrencilere eğitim öğretimlerini devam ettirebilecek olanaklar verilmemektedir. Yurt kredi sorunları olduğu gibi, her okulun kendi özgül durumuna göre ortaya çıkan ve akademik-demokratik mücadelelerin konusu olan yüzlerce sorun vardır. Öğrenci gencliğin akademik demokratik haklar için yürüttüğü mücadele terörle bastırılmak istenmekte ve var olan haklara saldırılmakta, gasbedilmektedir. Bugün üniversite özerkliği diye bir şey yoktur.

Yüksek öğrenim gençliğinin büyük bir kısmı mezun olduğunda zor iş bulabilmektedir. Yarına güvensizlikle bakmaktadır.

Bu düzen geniş genclik yığınlarının ufkunu karartmaktadır. İşbirlikçi tekelci burjuvazi ve toprak ağalarının eğitim sistemi, geniş gençlik yığınlarını ucuz bir iş gücü ve işsizler ordusu haline getirmektedir. Bu düzen, geniş gençlik yığınlarına sömürü zulüm, açlıktan başka bir şey vermemektedir.

Lise ve dengi okulları bitiren yüzbinlerce öğrenci, üniversite ve yüksek okullara girememekte, onlarda işsizler ordusuna katılmaktadırlar. Yapılan "üniversiteler arası seçme sınavları" birer aldatmaca ve sömürü oyunudur. Herkesin yüksek öğrenim hakkına sahip olması, yüksek öğrenimini devam ettirebilecek olanaklara sahip olması hakim sınıfların iktidarlarının yıkılması, devrimci işçi-köylü iktidarının kurulmasıyla gerçekleşebilir bir haktır.

Geniş gençlik yığınlarının çıkarları geleceğe umutla baktığı, varınından emin olduğu, sömürü ve zulmün son bulacağı, herkesin yeteneğinin ve becerilerinin gelismesinin önündeki engellerin kaldırılacağı devrimci isci-köylü iktidarı

GENÇLİĞİN ÖRG

Gençliğin anti-faşist anti-empery

AÇIKL

H.K. yolunda GENÇLİK'in ilk beş sayısında Gençlik ve örgütlenmesi" başlığı altında bir dizi yazı yayınladık. Bu yazı dizisinde özellikle "gençlik" konusundaki görüşlerimizi ortaya koymaya çalıştık. Bu yazı dizisinde bir taraftan kendi görüşlerimizi ortaya koyarken diğer taraftan da D.G. dergisinin gençlik konusundaki görüşlerini eleştirdik.

Devrimci Gençlik Dergisi gençlik tahlili meselesinde burjuva-idealist temelden kaynaklanan, bir sürü yanlış görüşe sahiptir. Bunları bundan sonra da zaman zaman eleştireceğiz. Bundan önceki eleştirilerimize, gençlik tahlili meselesinde daha önceleri çok iddialı bir tavır takınan ve bu konuyla ilgili peş peşe broşürler çıkaran DG hala bir cevap vermedi. (Bunun sebebini D.G. çıkmamasında yattığını sanmıyoruz) Yine "Devrimci Gençlik", taraftarlarının daha önce bağnazca savunduğu fakat daha sonraları proleter devrimcilerin eleştirileri neticesinde terketmek zorunda kaldığı bazı görüşlerle ilgili hala bir özeleştiri yapmadı. "Devrimci Gençliğin" daha önce bağnazca savunduğu, yazıya döktüğü, görüşlerinden, özeleştiri yapmadan, sessiz sedasız vazgeçme tavrını somut bir meseleyi ele alarak eleştirmiştik. Sözkonusu yazıda şöyle diyorduk: "Gazetemizde, "Devrimci Gençlik'in" gençlik ve örgütlenmesi konusundaki yanlış görüşlerine yönelttiğimiz eleştirilerden amacımız, gençlik içinde doğru mücadele ve örgütleme anlayışını hakim kılmak, anti-faşist, anti-emperyalist gençliğin mücadele ve örgütlenme birliğini sağlamaktır. "Devrimci Gençlik'in" gençlik konusundaki burjuva-idealist anlayışı terketmesi çok önemlidir. Bu ülkemizdeki gençliğin mücadelesini daha da güçlendirecektir. Bu yanlış görüşleri terketme oportünist tornistanlarla değil; halka ve devrime karşı sorumluluk duymanın, ona bağlılığın gereğinden, açık ve dürüst özeleştiri yaparak olmalıdır".

Bu gün bu düşünceyi aynen tekrarlıyoruz.

Gazetemizin ilk üç sayısında ortaya koyduğumuz "gençlik" tahlilini temel olarak bu ve bundan sonraki yazılarımızda ülkemiz gençliğinin örgütlenmesi meselesindeki görüşlerimizi yayınlıyacağız.

Konuyu, ülkemiz gençliğinin anti-faşist,an-

Soruna ülkemizin içinde bulunduğu devrim aşamasının niteliğinden girmek istiyoruz. Çünkü söz konusu örgütlenme tipi, tamamen içinde bulunduğumuz devrim aşamasının niteliğinden kaynaklanmaktadır.

Ülkemiz ABD emperyalizminin hegemonyası, Rus sosyal-emperyalizminin yayılması altında yarı-sömürge geri bir ülkedir. Siyasi iktidar, işbirlikçi tekelci burjuvazi ve toprak ağalarının elindedir. Halkımız halihazırda emperyalizmin işbirlikçisi bu sömürücü sınıfların faşist diktatörlüğünce zorla baskı, zulüm ve sömürü altında tutulmaktadır. Ülkemizde burjuva demokratik devrim tamamlanmamıştır. Dolayısıyla kapitalizm öncesi üretim ilişkileri varlığını sürdürmektedir, yani feodalizm devrimci bir şekilde tasfiye edilmemiş köylü meselesi çözümlenmemiştir. Kürt ulusu zorla milli boyunduruk altında tutulmaktadır. Ülkemizdeki bu toplumsal yapının temelinde emperyalizme bağımlılık ve kapitalizm öncesi üretim ilişkilerinin yaşıyor olması yatar. Ülkemizdeki bu toplumsal yapının gebe olduğu devrim aşaması Ulusal Demokratik Halk Devrimi (UDHD) aşamasıdır. UDHD'le ülkemizden her türlü emperyalizm kovulacak, tüm bağımlılık ilişkileri son bulacak, feodalizm ve işbirlikci tekelci kapitalizm tasfiye edilecek, bağımsız ve demokratik bir Türkiye kurulacaktır. Bu tarihi görevi işçi sınıfı önderliğiyle birleşen geniş halk yığınları başaracaktır.

Yani, içinde bulunduğumuz bu tarihi dönemde, proleteryanın önündeki zorunlu bir aşama olan UDHD, proleteryanın tek başına gerçekleştireceği bir devrim değildir. Tam tersine proleterya, kendi devrimi olmayan burjuva demokratik bir karakterdeki bir devrime öncülük etmek gibi bir tarihi görevle karşı karşıyadır. Emperyalist bağımlılık ilişkilerinden, feodal toprak ağaları ve işbirlikçi büyük burjuvazinin baskı ve sömürüsünden zarar gören sınıf sadece proleterya değil, toplumun tüm anti-faşist, anti- emperyalist ve anti-feodal sınıf ve tabakalarıdır. Bunlar proleterya dışında köylülük, küçük burjuvazi ve orta burjuvazidir. Onun için UDHD'nin zaferi ancak proleterya önderliğindeki bu sınıf ve tabakaların ortak mücadelesiyle mümkündür. Proleterya bu sınıf ve tabakaları kendi önderliğinde birleştirmediği sürece, devrimin kesintisiz olarak sürdürülmesi bir yana, UDHD'nin başarıya ulaşmasından bile söz edilemez. Bu bakımdan proleterya önderliğinde kurulacak olan anti-faşist, anti-emperyalist, anti-feodal ittifaklar, devrimin zaferi için tayin edici öneme sahiptir. Bundan ötürü proleterya içinde bulunduğumuz tarihi dönemde, UDHD'nin zafere ulaşması, demokratik halk diktatörlüğünün kurulması, kesintisiz olarak sosyalizme ve sınıfsız topluma geçilmesi için birleştirebileceği bütün güçleri kendi önderliği altında ulusal ve demokratik taleplerden oluşan asgari programı temelinde birleştirir. Proleteryanın asgari siyasi programı, bu tarihi dönemdeki kendi taleplerinin bir ifadesi olmanın yanısıra, bağımsızlık ve demokrasi isteyen tüm sınıf ve tabakaların ihtiyaçlarına cevap veren bir programdır.

Proleterya UDHD'den çıkarı olan tüm sınıf ve tabakaların çıkarlarını en iyi ve tutarlı savunan sınıftır. Yani proleterya partisinin asgari programı diğer ezilen sınıf ve tabakaların taleplerini de en tutarlı ifade eden bir programdır. Kitleler sınıf mücadelesinin zengin tecrübeleriyle ve kendi öz deneyleriyle proleteryanın asgari programı etrafında birleşeceklerdir. Fakat bu uzun ve zorlu bir süreç işidir, proleterya partisinin, ezilen sınıf ve tabakaların sınıf çıkarlarının en tutarlı savunucusu olması, proleterya partisi dışında halk sınıflarından herhangi birinin çıkarlarını savunan çeşitli siyasi güçlerin olmayacağı şeklinde anlaşılmamalıdır. Tam tersine bir toplumda farklı sınıf ve tabakalar oldukça, son tahlilde bunlara tekabül eden farklı yurtsever ve demokrat gruplar olacaktır. Bu kaçınılmazdır. Ve bu siyasi gruplar halk kitlelerinin şu veya bu kesimini şu veya bu ölçüde etki altında tutacak ve yönlendireceklerdir. Proleterya en tutarlı programı ortaya koyarak ve en kararlı mücadeleyi vererek tüm kitleleri kendi siyasi bayrağı etrafında toplamaya çalışacaksa da, daha önce belirttiğimiz gibi bu uzun ve zorlu bir süreç işidir. Ve bu süreç boyunca çeşitli halk sınıf ve tabakalarının çıkarlarını savunan siyasi güçlerle ortak program ve ilkeler temelinde düşman sınıflara karşı güçlerini birleştirmek zorundadır. Birinci durum- kitleleri kendi asgari siyasi programı etrafında toplama-direkt kitlelerle ittifak; ikinci durumda kitlelerin belli bir kesimini etkileyen yurtsever ve demokrat siyasi gruplarla ittifaktır. Proleterya partisi bu ittifak içinde mücadeleyi sürdürerek -hem ittifak, hem mücadele anlayışını temel alarak- ve düşmana karşı mücadelede en tutarlı tavrı göstererek kitlelerin tümünü direkt kendi kontrolüne almaya çalışır.

Bu kısa açıklamalardan sonra konumuz olan gençliğe geçebiliriz.

Ülkemizdeki geniş gençlik yığınları- emperyalizm ve işbirlikcileriyle çıkar birliği içerisinde olan ayrıcalıklı çok dar bir kesim dışında-emperyalizm ve işbirlikçiler tarafından sömürülmekte ve baskı altında tutulmaktadır. Bundan dolayı ülkemizdeki gençlik yığınlarının ezici bir çoğunluğu objektif olarak emperyalizme ve faşizme karşıdır. Bu kesim ülkemizdeki geniş halk yığınlarının genç unsurlarından oluşur. Halk homojen bir bileşim olmadığından, emperyalizme ve faşizme karşı olan tüm sınıf ve tabakalardan oluştuğundan, onun genç unsurlarından oluşan ezilen gençlik yığınları da haliyle bu farklı sınıf ve tabakalara tekabül eder. Bu durum önümüzde farklı sınıf ve tabakalara tekabül eden ve halk sınıflarının farklı kesimlerinin çıkarlarını savunan siyasi gruplar tarafından yönlendirilen anti-faşist, anti-emperyalist gençlik güçlerini ortak hedefler doğrultusunda, ve bu hedefler doğrultusundaki mücadeleyi içeren bir program etrafında birleştirilmesi ve örgütlenmesi görevini koyar.

Kısacası sorun halk gençliğini faşizme, emperyalizme karşı mücadele için örgütlemektir. Böyle bir örgütlenme anti-faşist, anti-emperya - list program ve ilkeler temelinde yükselen bir ittifak örgütlenmesidir.

Proleter devrimciler böylesi bir ittifaka hangi anlayışla yaklaşırlar

Bu örgütün tabanında yer alan "halk gençliği"nin emperyalizme ve faşizme (x) karşı yönelmiş ittifakı sadece örgütün tabanında değil, yönetiminde de yansıyacaktır. Çünkü bu tür örgütler, başta proleter devrimciler olmak üzere, çeşitli yurtsever ve demokrat grupların etkiledikleri gençlik kitlelerini faşizme ve emperyalizme karşı mücadele hedefi doğrultusunda birleştirilmesi için oluşmuşlardır. Proleter devrimciler bu yurtsever ve demokrat gruplarla anti-faşist gençlik güçlerini birleştirmek, yönetimde ortak olarak yer almaktan geçiyorsa bunu da kabul ederler ve bu noktada gerekli tavizleri de vermekten çekinmezler.

Yeterki bu ittifak gençlik yığınlarının birleştirilmesine ve faşizm karşısında devrimci güçlerin kuvvetlenmesine yol açsın.

Bu ittifak içinde yer alan proleter devrimci gençliğin görevi; bir yandan, örgütün bütün olarak ve faşizm karşısında en tutarlı tavrını almasına çalışırken, diğer yandan da söz konusu ittifakın devrimci proleteryanın siyaseti doğrultusunda bir gelişme yönüne sahip olması için çalışmaktır. Bu da ittifak içinde yer alan proleter devrimci gençliğin diğer gruplar üzerinde zorla hegemonya kuran hot-zot'cu metodlar kulla-

...ÜTLENMESİ: (I)

...yalist siyasi örgütlenmesi üzerine

...AMA

...ti-emperyalist siyasi örgütlenmesi ve buna bağlı olarak yine ülkemizde gençliğin akademik sendikal örgütlenmesiyle geliştirmeye çalışacağız.

Ülkemizde gençliğin-işçi, köylü, öğrenci - anti-faşist, anti-emperyalist siyasi örgütlenmesi hiç kavranmış değil. Halkın Kurtuluşu siyasetini savunan proleter devrimcilerin dışında hiç kimse bu meselede aktif çaba göstermemektedir. Aktif çaba göstermek bir yana bir çok grup böyle bir örgütlenmeyi reddediyor. Böyle bir örgütlenmenin niteliği ile birimlerdeki akademik- sendikal örgütlenmenin niteliği birbirine karıştırılıyor.

Özellikle D.G. bu konudaki düşüncelerimizi bir zamanlar tahrif ederek alaya almıştı. (Bak D.G. sayı 11). Şimdi ise DGDF sekreteri, kim derse biz işçi-köylü-öğrenci gençliğin iller düzeyinde aynı örgüt içerisinde birleşmesine karşı olduğumuzu demektedir. (Bak D.G. sayı 17.) Ülkemizde anti-faşist, anti-emperyalist gençlik örgütlenmesini doğru bir şekilde kavrıyamamak gençliğin mücadelesini zayıflatan en temel etmenlerden biridir.

Bu sayımızdan itibaren anti-faşist, anti-emperyalist gençlik örgütlenmesi neden gereklidir. Böylesi örgütlerde ittifak, bu ittifakların temeli ve gerekliliği ve bunun gibi meseleleri açmaya çalışacağız.

Bunu yaparkende önce içinde bulunduğumuz devrim aşamasının karakterinden kalkacağız, bu temelden kalkarak ortaya koyduğumuz görüşleri dünya gençlik örgütlenmesinin tecrübeleriyle, özellikle de Dimitrov'un görüşleriyle kanıtlamaya çalışacağız.

"Devrimci Gençlik" gençlik örgütlerinde, ittifak ve örgüt içi demokrasi meselelerinde sekter, tekkeci ve tahakkümcü bir anlayışa sahiptir. Bundan dolayı bu sayımızda yayınlıyacağımız bölümde, anti-faşist, anti-emperyalist gençlik örgütlenmesinin tam ve geniş izahatına girmeden önce bu meselelere - ittifak ve örgüt içi demokrasi - kısaca değineceğiz. D.G. bu konudaki görüşlerimiz karşısında susmamalı, tavrını gözden geçirmeli ve doğru anlayışı benimsemelidir. Devrim ve halkın çıkarları bunu gerektirir.

...n bir yolla değil, açık ideolojik mücadele ve mücadelede kararlı ve tutarlı öncülükle, çoğunluğun menfaatini savunan bir siyasetle kitlelere kendini kabul ettirmesiyle mümkündür.

Devrimimizin bu aşamasında, son tahlilde, farklı halk sınıf ve tabakalarına tekabül eden farklı siyasi grupların (proleterya partisi dışında) olabileceğini, bunun mümkün ve kaçınılmaz olduğunu belirtmiştik. Bu kısa sonuç şu gerçeği ortaya koyuyor; farklı halk sınıf ve tabakalarının çıkarlarını savunan tüm anti-faşist, anti-emperyalist siyasi güçler etkiledikleri gençlik güçlerini bir araya getirmeden, birleştirmeden gençliğin faşizme ve emperyalizme karşı gerçek birliğinden bahsedilemez. Ve bu birlik ancak tüm anti-faşist, anti-emperyalist güçlerin, ortak bir program ve ilkeler üzerinde yükselmiş ortak örgütlenmeleri sayesindedir ki en güçlü ve en sağlam düzeye ulaşacaktır.

Bu tür örgütlerin mücadelesinin niteliği Anti-faşist, anti-emperyalist siyasi mücadeledir. Bu örgütlerin kendileri de anti-faşist, anti-emperyalist siyasi ittifak örgütleridir. Kendi başına siyasi iktidar mücadelesi veren örgütler değil, halk cephesi siyasetine bağlı örgütsel olarak da bağımsız örgütler. Bazıları buna hemen itiraz edeceklerdir. "Biz bu tür örgütlerde kesin proleteryanın kendi siyaseti hakim olmalıdır diyoruz", diyeceklerdir. Doğru, fakat arzular ile gerçekler birbirine karıştırılınca da bir o kadar havada bir istek. Başta proleterya hareketi olmak üzere proleterya hareketi dışındaki UDMP'den yana tüm siyasi grupların (UDMP bunların azami programıdır. Veya bunlar kendilerini sosyalist sanıyordur, böyle gösteriyordur. Fakat özünde proleteryanın dışındaki halk sınıflarının, çıkarlarını savunuyorlardır) gençlik güçlerini birleştirmekten bahsediyoruz. Bu ise ancak ortak program temelinde olur. Farklı siyasi gruplar ortak hedefleri içeren bir mücadele programı etrafında bir araya gelmeli, faşist diktatörlüğe karşı mücadelede, yönlendirdikleri gençlik güçlerini birleştirmelidirler. Tekrar belirtelimki; bu ancak ortak ilkeler etrafında, ortak hedefler doğrultusunda ve somut bir program temelinde kurulacak ittifaklarla mümkündür.

Böyle bir ittifak temelinde bir birliğin en tutarlı savunucusu ve önderi proleteryayı temsil eden siyasi kümelenmelerdir. Çünkü halk sınıfları arasında gönüllü işbirliğinin kurulmasını sonuna kadar savunacak olan sınıf proleteryadır. Proleterya diğer halk sınıfları üzerinde tekkeci hakimiyet kurmaz, çoğunluğun menfaatini gözeten bir politika yürüttüğü için her zaman gönüllü ittifaklardan yanadır. Çünkü o böyle bir ittifakın sonunda kendisinin karlı çıkacağının bilincindedir. Dolayısıyla proleteryayı temsil eden siyasi küme, diğer halk sınıflarına tekabül eden, ve anti-faşist gençliğin bir bölümünü yönlendiren her siyasi grupla gönüllü işbirliğinin şartlarını yaratarak ittifaka girer.

Şayet bir siyasi grup, faşizme karşı anti-faşist gençliğin birleştirilmesini, faşizme karşı mücadelenin başarısı için anti-faşist gençliği temsil eden farklı siyasi gruplar arasında kurulması gereken gönüllü ittifakların kurulmasını engelliyorsa bu siyasi grup, proleteryayı temsil ettiğini iddia etse bile proleteryayı temsil eden bir siyasi grup değildir. Çünkü bu tavır en geniş gönüllü birlikten yana olan proleteryanın tavrı olamaz, olsa olsa küçük burjuvazinin bireyci, sekter tavrı olur. Ve böyle bir grupta proleteryayı temsil ettiğini söylese bile özünde küçük burjuvaziyi temsil eden, ona tekabül eden bir siyasi gruptur.

Proleter devrimciler, herhangi bir cephe örgütüne veya kitle örgütüne proleterya dışındaki halk sınıflarına tekabül eden siyasi gruplar katılmak isterse, bundan büyük memnunluk duyarlar. Bu ittifak söz konusu örgütün yönetimine katılmakla mümkün olacaksa hiç çekinmeden o siyasi grubun temsilcilerine yönetimde de yer verirler, gönüllü ittifakı sağlarlar. Yeterki bu ittifak yığınların birleştirilmesine ve faşizm karşısında devrimci güçlerin güçlenmesine yol açsın.

Eğer bir siyasi grup bir örgütte birleşmeyi, gönüllülük temeli üzerinde istemiyorsa, herkesi kendi tekkesi altında "birlik"e çağırıyorsa, bu grup yine proleteryayı temsil ettiğini söylese bile proleteryayı temsil etmeyen bir gruptur.

Böyle bir çağrı birliği engelleyen bir çağrıdır. Bu çağrıyı yapan siyasi grup ise birliğe girmek istemeyen ondan korkan bir gruptur, politikasına ve programına güvenmiyordur. Birlikte olmanın kendisine zarar vereceğinden, kendi yanlış politikasını ortaya çıkaracağından korkuyordur. Dolayısıyla da azınlık bir sınıfı temsil eden bir siyasi gruptur.

Proleter devrimciler bir ittifak örgütü içerisinde kendi görüşlerinin ve programlarının, en geniş propagandasını yaparlar. Tabii bu hakkın sadece kendilerine ait olmadığının bilincinde olarak. Proleter devrimciler, ittifaka girdikleri diğer siyasi grupların, kendi görüşlerini yayma çabalarını engellemezler. Sadece kendi dışındaki siyasi görüşlerin karşısına kendi doğru görüşlerini çıkarırlar.

Kitle örgütüne dayanarak kendi görüşlerinin propagandasını yapıp, başka gruplara bu hakkı tanımamak tekkeciliktir. Bu tavır gönüllü ittifakları ortadan kaldırır. Ve proleter devrimci tavır değildir. Proleteryayı temsil eden siyasi grup kendi siyasetine, kendi görüşlerine güvendiği için tekkeciliğe baş vurmaz. O ittifaka girdiği diğer grupların kendi görüşlerini ortaya koymalarını engellemek bir yana bunu içtenlikle savunur. Bütün siyasal gruplar kendi görüşlerini ne kadar iyi açıklarlarsa proleteryanın doğru görüşleri o ölçüde yaygınlık kazanır. Her yolla bütün siyasi grupların kendi görüşlerini açıklamasından proleteryanın korkacağı hiç bir şey yoktur. Ama burjuvazinin korkacağı çok şeyi vardır. Burjuvazinin kitlelerin politikleşmesinden ödü kopar.

Eğer bir siyasi grup bir taraftan kendisine "proleter devrimci" diyor, diğer taraftan doğru görüşlerin ortaya çıkması için çaba harcamıyorsa ve farklı görüşlerin ortaya konması için en geniş demokrasiyi savunmuyorsa, o siyasi grup kitlelerin politikleşmesinden korkuyordur. Dolayısıyla proleter devrimci bir siyasi grup değildir.

Farklı anti-faşist siyasi grupların, kendi görüşlerini rahatlıkla ve özgürce açıklayabilecekleri örgüt içi demokratik bir ortamdan yana olmayan bir siyasi grup, farklı anti-faşist siyasi gruplar arasında bir ittifaktan yana değildir, demektir. Çünkü bu davranışla gönüllü ittifakı engellemektedir, ittifakı imkansız kılmaktadır. Böyle bir grup yüz kere bile birlik çağrısı yapsa bile, bu çağrılarında samimi değildir.

Bütün bu açıklamalardan da anlaşılacağı gibi proleteryanın siyasetinin bu örgütlerde hakim kılınması bir süreç işidir. Proleterya ittifak içinde mücadeleyi devam ettirerek, bağımsızlığını koruyup kendi gücüne güvenip, insiyatifi elde tutarak mücadele içinde en tutarlı tavrı göstererek bu örgütlere hakim olmaya, ittifaka girdiği diğer siyasi grupların gençlik üzerindeki etkilerini kırmaya ve kitleleri direkt kendi kontrolüne almaya çalışır. Yok eğer bu anlayışla hareket etmezse baştan her siyaseti kayıtsız, şartsız kendi etrafında birliğe çağırırsa gençlik güçlerini-tartışmasız gençlik kesimiyle ilgili faşizme ve emperyalizme karşı aynı örgütlerde birleştirmek mümkün olmaz ve bu anti-faşist gençlik güçlerini faşist diktatörlük karşısında zayıf kılar.

(DEVAM EDECEK)

(x) Yazımızda "faşizm ve emperyalizm" dendiği zaman, sosyal-faşizm ve sosyal emperyalizmin de dahil olduğu unutulmamalıdır.

Türk şövenisti Halkın Sesi'nin eleştirisi

ULUSLARIN ÖZGÜRLÜĞÜ SAVUNULMADAN,

Halkın Sesi dergisinin 110 ve 111. sayılarında görünüşte Kürt halkı üzerindeki milli baskı ve zulme karşı çıkan, fakat özünde Halkın Sesinin Türk şövenisti yüzünü bir kez daha apaçık ortaya koyan iki yazı çıktı.

Her zaman böyle olmuştur. H.Sesi "Kürt Halkıyla" ilgili ne zaman bir yazı yazmışsa, hep kendi ezen ulus şövenizmini kusmuştur. H.Sesinin faşistleri yeren, ve kürt halkını savunan pozlarda olması, kürt halkı üzerinde oynanmak istenen oyunları teşhir ediyor ve milli zulme karşı çıkıyor görünmesi, vb. hiçbir görünüşteki çabası, onun o iğrenç şöven, ilhakçılığı destekliyen tutumunu gizliyememiştir.

Son yazdığı iki yazıda H.Sesi Kürt Ulusu kavramını kullanmıyarak, Kürtlerin bir ulus olduğunu inkar etmektedir. Kürt ulusunun ulus olarak inkarının ardından kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkını inkargelmektedir. Söz konusu yazıda bol bol milli zulme karşı, milli düşmanlığa karşı atıp tuttuğu halde "kürt halkının kurtuluşundan bahsettiği halde, bir kerecikte olas, lafta da olsa kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkından bahsetmemektedir. Proleter devrimcilerin, yıllardır kürt ulusu üzerindeki milli baskı ve zulmü, geçmişteki Türk hakim sınıflarının vahşi kitle katliamlarını teşhir etmelir, ezen ulus şövenizmiyle gözleri kararmış bu opertünistler tarafından Türk ve Kürt halkını birbirine düşürmek, kürt halkında milli intikam duygularını yaratmak ve körüklemek olarak nitelendirilmektedir. Proleter devrimcileri iki süper devlete hizmetle suçlamaktadırlar. Fakat Halkın Sesinin sözkonusu iki yazısı iki süper devlete ve onların uşakları hakim sınıflara hizmetin belgeleridir. Bir ulus üzerindeki milli zulme karşı çıkmanın en temel ölçütü, o ulusun kendi kaderini tayin hakkını her an, her somut olayda savunmaktır. H. Sesi son yazdığı iki yazıda bırakalım Kürt Ulusunun kendi kaderini tayin hakkını savunmayı, Kürt Ulusu kavramını dahi kullanmıyor. Bu da onun Türk şövenisti olduğunun, emperyalizme ve uşaklarına hizmet içerisinde olduğunun apaçık delilidir.

Bu Türk şövenisti dergi, genel sınıf işbirliği siyasetini giderek daha da derinleştirip, daha sistemleştiriyor. Daha önce sinsi bir şekilde savunduğu birçok şeyi şimdi açık açık savunmaktan, marksist - leninist ilkeleri göz göre göre reddetmekten çekinmiyor. Fakat marksist-leninist ilkeleri açıkça redettiği halde geliştirdiği ihanet çizgisini marksist bir çizgi olarak sunmaktan da geri durmuyor.

Bütün diğer meselelerde H.Sesinin geliştirdiği sınıf işbirliği siyaseti, hakim sınıflara hizmet halka ihanet siyaseti kendini kürt milli meselesinde de gösteriyor.

Oldum olası Türk şövenizmiyle malûl bu oportünistler, 70'lerde bütün umutlarını hakim sınıfların ordusundan bir darbeye bağladıkları için, tıpkı M.Belli, H.Kıvılcımlı gibi, hatta bu kaşarlanmış revizyonistlerden daha gayretli bir şekilde kürt ulusunun varlığını ve onun kendi kaderini tayin hakkını açıktan açığa inkar ediyorlardı. "Kemalist subayları" ürkütmemek için ezen ulus milliyetçiliğinin batağında kulaç atıyordular. O dönemlerde devrimin diğer tüm meselelerinde revizyonist bir temele dayanan reformist pasifist bir siyasetleri vardı. Doğal olarak Kürt milli meselesinde de şöven bir siyasete sahiptiler. Daha sonra siyasi varlıklarını böyle devam ettiremiyeceklerini anlıyan bu iflah olmaz oportünistler kılık değiştirerek, uluslar arası proleter devrimci hareketin prestijiyle bellerini doğrultmak için yüce marksist - leninist Mao Zedung'a sarıldılar. Tıpkı Lin Biao gibi, görünüşte sarılıp, gerçekten onun savunduğu teoriyi iydiş ettiler. Bu kılık değiştiriş onları daha sinsi dolayısıyla daha tehlikeli hale getirdi.

Günümüzde de bu oportünistler sinsiliklerini esas olarak devam ettirmelerine, yüzlerindeki sahte marksizm maskesini taşımalarına rağmen, bazı meselelerde marksizmin - leninizmin ilkelerini açıktan açığa reddetmekten çekinmiyorlar. Fakat büyük bir sahtekarlıkla bu reddedişi marksizm olarak göstermeye çalışıyorlar.

Halkın Sesi son sayılarında ezen ulus şövenizmini nasıl sergiliyor?

Bilindiği gibi hakim sınıflar her fırsatta halka yönelttiği genel saldırıyı kürt ulusu üzerindeki milli zulüm ve baskıyı koyulaştırmakla, komando terörünü yoğunlaştırmakla ve Kürt ulusuna karşı düşmanlığı körüklemekle birleştiriyorlar. H.Sesi görünüşte hakim sınıfların bu niteliğine parmak basıyor ve onları "kürt halkına" düşman olmakla suçluyor. Böylece kendini "kürt halkının" milli haklarının kararlı ve tutarlı savunucusu olarak göstermeye çalışıyor. Tabi bu ara proleter devrimcilere yer yansın ederek onları milli intikamcılığı körüklemekle, Kürt ve Türk halkını bölmekle ve devrim mücadelesini zayıflatmakla suçlamayı ihmal etmiyor.

H.Sesinin "Kürt Halkının" milli haklarının savunucusu olup olmadığını Türk ve Kürt halkının birliğine hizmet edip etmediğini yakından görelim.

H.Sesi söz konusu yazılarında Türk şövenisti tutumunu Kürt ulusunun ulus olarak varlığını ve onun kendi kaderini tayin hakkını açıktan açığa inkara kadar vardırmıştır.

Egemen sınıfların Kürt ulusu üzerinde yoğunlaşan milli baskı ve terörünü çok keskin (!) bir dille mahkum etme görümünde olan H.Sesinin, asıl mahkum etmeye çalıştığı kürt ulusunun ulus olarak varlığı ve onun kendi kaderini tayin hakkıdır. Hakim sınıflara ve onların siyasi temsilcilerine yarım ağız çatışlarıda (!) havin yüzünü ve gerçek niyetini gizlemek içindir.

Son iki sayısında yazdığı yazılarda milli baskıdan, milli düşmanlık politikasından bahsederken bu baskı ve zulmün bir ulusa yöneldiğini, körüklenen milli düşmanlığın bir ulusa karşı körüklendiğini inkar etmekte ve bunun içinde "Kürt ulusu" kavramı yerine "kürt halkı" kavramını kullanmaktadır. Örneğin, "Kürt Halkına karşı milli düşmanlık körüklüyenler...", "Kürt halkı üzerinde milli düşmanlık politikasına", "...Kürt halkı üzerinde milli zulum kampanyasıyla...", "...Kürt halkına karşı milli kin ve düşmanlık körüklüyenler" v.b. gibi.

Açıkça görülüyor ki, H.Sesi "Kürt Ulusu" kavramını kullanmaktan özel olarak kaçınmakta ve bu kavramın kullanılması gerektiği yerlerde "Kürt halkı" kavramını kullanmaktadır.

H.Sesi'nin "Kürt ulusu" kavramı yerine "Kürt halkı" kavramını kullanmasının elbetteki bir sebebi var. Hem de çok önemli bir sebebi. Bunu açıklamaya geçmeden önce, Halk ve ulus kavramlarının anlamını kısaca izah edelim.

Halk ve Ulus ayni anlamda kavramlar değildir. Her ikisinin apayrı tarihi anlamı ve sosyal içeriği vardır.

Halk kavramı sınıfsal bir kavram ve tarihsel bir katagoridir. Tarihin farklı dönemlerine göre yere (ülkeye) ve zamana göre deyişir. Bir ülkede yaşanan devrim sürecine niteliğini veren çelişme olan temel çelişme tarafından belirlenir. Temel çelişmenin devrim kutbunda yer alan sınıf ve tabakaların tümü halkı meydana getirirler.

Kısacası, belirli tarihi dönemde, belirli bir ülkede yaşıyan, ezilen ve sömürülen, dolayısıyla da o tarihi dönemdeki devrimden çıkarı olan sınıfların tümü halk kavramına girer. Ve bu durum bir tek ulusun yaşadığı ülkelerde de, bir çok ulus ve milletin (ezen bir ulus ve ezilen ulus ve milliyetlerin) yaşadığı ülkelerde de böyledir.

Bir diğer önemli nokta da halk kavramının sadece ulusa bağlı olmadığı, onun bir parçasını içeren bir kavram olmadığıdır. Bilindiği gibi ulus kapitalizmin şafağında ortaya çıkan kapitalizmin ürünü bir olgudur. halbuki halk kavramı oluştan çok daha eski çok daha yaşlı bir kavramdır. Kapitalizmden önceki toplumlarda, köleci toplum döneminde, feodal toplum döneminde de belirir bir ülkede yaşıyan ve ezilen sömürülen sınıf durumunda olan sınıfların tümüde o tarihi dönemde o ülkedeki halkı meydana getirir.

Bütün bu açıklamaların ışığında bakıldığında "kürt halkı" kavramı sadece kürt ulusuna mensup ezilen ve sömürülen sınıfları, önümüzdeki devrim aşaması olan ulusal Demokratik Halk Devriminden çıkarları olan kürt devrimci sınıflarını içeren bir kavramdır.

Halbuki ulus halktan farklı nitelikte bir kavramdır. Ulus kapitalizmin bir tarihi katagorisidir. Yani kapitalizmin doğuşuyla, onun şafağında ortaya çıkan ve yine kapitalizmin tümden ortadan kalkmasıyla ortadan kalkacak olan bir olgudur.

Ulusun en kısa, en özlü tanımı şudur; Aynı dili konuşan, aynı toprak parçası üzerinde yaşayan aralarında iktisadi yaşantı birliği olan ve ortak bir kültürden kaynaklanan ruhsal biçimlenme, birliği olan tarihi olarak şekillenmiş istikrarlı insan topluluğudur.

Halk sadece ezilen ve sömürülen ve devrimde çıkarları olan sınıfları içerdiği halde, ulus hem ezilen, hem de ezen, hem devrimci, hemde karşı devrimci sınıfları içerir.

Görüldüğü gibi ulus ve halk apayrı tarihi ve sosyal anlamı olan kavramlardır.

H.Sesi bu iki kavram arasındaki farkı çok iyi bilmektedir. Zaten onun hiç bir hatası meseleyi kavrıyamamaktan değildir. O, bilinçli olarak "kürt ulusu" kavramının kullanılması gereken yerde "kürt halkı" kavramını kullanmakta ve üstüne borç olan hakim sınıflara hizmeti ifa etmektedir.

Kürtler bir ulustur. Kürt halkı üzerinde sınıfsal baskının yanısıra -ki bu tüm Türkiye halkı için sözkonusudur- Kürt ulusu üzerinde bir milli baskı ve zulüm vardır. Kürtler bir ulus olarak onyıllardır koyu bir zulüm altındadırlar. Kendi dillerini serbestçe kullanamamakta, kültürlerini geliştirememekte, kendi ayrı bağımsız devlet kurma hakkına sahip olamamaktadırlar. Kendi ulusal talepleri uğruna her baş kaldırışları Türk hakim sınıfları tarafından kanla, ateşle bastırılmış, Jenosite (kitle katliamlarına) tabi tutulmuşlardır. On yıllardan beri uygulanan sürekli ve sistemli asimilasyon (eritme) politikasıyla ulusal benlikleri yok edilmeye, ulusal varlıkları ortadan kaldırılmaya çalışılmıştır.

Bugün de bu yöndeki çalışmalar daha da yoğunlaştırılarak devam ettirilmektedir.

Bütün bu milli zulum ve baskı kürt ulusunun tümüne uygulanmaktadır. Milli baskı altında tutulan yok edilmeye çalışılan bir ulustur. Kürt ulusudur, kürt halkı değil.

Devrimci proletarya her türlü milli baskı ve eşitsizliğe karşıdır

Devrimci proletarya her türlü baskı ve zulme karşı olduğu için milli baskı ve zulme de karşıdır. O sadece bir ulusun emekçileri üzerindeki milli zulme karşı değil, ulusun tümü üzerindeki milli zulme karşıdır. Yine o, sadece bir ulusun emekçilerinin milli haklarını değil, ulusun tümünün -bir ulus ezen ve ezilen sınıflardan oluşur- milli haklarını savunur.

Elbetteki bir ulusa uygulanan milli baskı ve zulmün en çok yoğunlaştığı kesim, o ulusun ezilen ve sömürülen kesimidir. Yani emekçi halktır. Emekçi halk milli baskı ve sömürünün yanısıra asıl olarakta sınıfsal baskı ve sömürü altında olduğundan bu böyledir.

Fakat bu herhangi bir gerçeği değiştirmez. Biraz önce belirttiğimiz gibi devrimci proletarya sadece emekçiler üzerindeki sınıfsal baskı ve zulme karşı değil, aynı zamanda bir ulus üzerindeki milli baskı ve zulme karşıdadurur. Ve yine o -devrimci proletarya- ezilen ulusların başta kendi kaderlerini serbestçe tayin hakkı olmak üzere tüm ulusal hakların en tutarlı, en kararlı savunucusudur. Baskısız, sömürüsüz, sınıfsız bir toplum kurma nihai hedefinde olan devrimci proletarya buna ulaşmak için her türlü ulusal baskı ve zulme karşı çıkmak, ulusların ve dillerin eşitliğini savunmak, ezilen ulusun serbestçe ayrılıp ayrı bağımsız bir devlet kurma hakkını savunmak zorundadır.

Besbelli bütün bunlar devrimci proletarya ol-

HALKLARIN BİRLİĞİ GERÇEKLEŞEMEZ

mak bir yana, devrimci proletaryanın tutarsız bir müttefiki olma niteliğini zor koruyor ve gün geçtikçe de bu niteliğini daha da kaybeden H. Sesinin tavrı olamaz.

H.Sesi Türk şövenistidir. Ve "kürt ulusu" yerine "kürt halkı" kavramını kullanarak kürtlerin ezilen bir ulus olduğunu ve kürtlerin ezilen bir ulus olmasının devrimci proletaryaya yüklediği görevleri unutturmaya çalışıyor.

Ezilen bir ulusun varlığını kabul etmiyenler, o ulusun kendi kaderini tayin hakkını hiç kabul etmezler. Ki böyle olması doğaldır. Birinci inkarı (kürt ulusunun inkarını) ikinci inkarı (Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkı imkanına) temel olarak ele alırlar. İşte H.Seside "Kürt ulusu" kavramını bunun için kullanmıyor. Çünkü H. Sesi Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkını resmen, açıktan açığa inkar ediyor. Bir ulusun üzerindeki milli zulme ve baskıya karşı çıkmanın onun özgürlüğünü istemenin en temel kriteri, o ulusun kendi kaderini tayin hakkını kayıtsız şartsız savunmaktır. H.Sesi bunu yapmadığı için Türkeşler'e Feyzioğlu'lara ne kadar çatarsa çatsın, "kürt halkını" ne kadar savunuyor gözükürse gözüksün bunlar hep boş laftır, iki yüzlülüktür... Türk şövenisti yüzünü gizlemek içindir.

H.Sesi'nin yazıda bazen "iki milliyetten halkımız" demesi, kürt ulusunu ulus olarak varlığını tanıması anlamına gelmez. Çünkü bir ülkede yaşayan ve ulus olamıyan azınlıklara da milliyet denebilir. Kaldı ki, halkımız iki milliyetli değil bir çok milliyetten oluşan bir halktır. H.Sesinin diğer azınlık milliyetlerin varlığını açık tan açığa inkar eden tutumu da onun Türk şövenisti olduğunun diğer açık delilidir.

H.Sesinin, Kürt ulusunun kendi kaderini açıktan açığa nasıl inkar ettiğini kendi ağzından görelim. 110. sayıda Kürt ulusuyla ilgili talepleri şunlardır: "Kürtler üzerindeki milli baskıya ve zorla eritme siyasetine son; Türkler ve Kürtler arasındaki her türlü eşitsizliğe ve ayrıcalığa son! Kürtler ana dillerini serbestçe kullanabilmelidirler, Kürt halkının devrimci kültürü üzerindeki her türlü ayrıcalığa son!" (H.S, s.110)

111. sayısında bunlar bile yok.

Yukarıda alıntılardan çok açık görülüyor ki, "Kürt ulusu" kavramı kullanılmıyor. Kürt ulusunun kendi kaderini serbestçe tayin hakkı temel talebi yer almıyor. H.sesinin öne sürdüğü talepler arasında.

H.Sesi bu ulusal kültürel özerlik programını daha önceleri TİİKP adlı sağ oportünist hareketin programından sayfalarına aktarıp övgüler dizmişti.

Bunun üzerine H.Kurtuluşu, bu ulusal kültürel özerklik programını "Türk şövenisti H.Sesi Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkını nasıl inkar ediyor" başlıklı broşürde teşhir ve mahkum etti. Bundan bir müddet sonra Aydınlık sayı 73' de milli mesele hakkında program diye yayınlanan bölümde "Kürt milliyetinin kendi kaderini tayin hakkı"na da göstermelik olarak yer vermişti. Şimdi eleştirdiğimiz iki yazıda ise açıkça görüldüğü gibi ne kürt ulusundan, ne de kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkından söz edilmiyor. H.S bunları gözardı ederek unutturmaya çalışıyor. Bu temel talebe somut bir meseleyi ele alırken, milli baskı ve milli zulmü teşhir ederken (!), "Kürt halkının" kurtuluşundan bahsederken yer vermiyenlerin buna sadece program bildirgelerinde yer vermeleri sahtekarlıktır, iki yüzlülüktür. Programda bir talebe yer vermek, sadece onu hayatın her alanında savunacağını ve onu gerçekleştirmek için her gün her saat mücadele edeceğini ilan etmektir. Başka bir şey değil. Türk şövenisti H. Sesi bunu kağıt üzerinde ilan etmekte, fakat, iş somut ajitasyon, propagandaya geldi mi, iş bu talep temelinde kitleleri eğitmeye geldimi, bu talebi unutturmakta, unutturmaya çalışmaktadır. Kağıt üzerinde bir şeyi ilan etmek, iş fiiliyata geldi mi bunu unutmak! İkinci Enternasyonal şeflerinin tavrına ne kadar çok benziyor. Onlarda Basle bildirgesini kağıt üzerinde onaylamışlardı. Fakat iş fiiliyata geldi mi ona ihanet edip kendi emperyalist burjuvazisinin uşaklığını yapmışlardı. Evet H.Sesinin tavrı bu tavra çok benzemekte. Ne de olsa onların yolunda yürümekte, onların vardığı son noktaya doğru hızla ilerlemektedirler.

Halkın Sesi' nin "Bu harin" cilliği

H.Sesi'nin kürt ulusunun varlığını belirtmekten kaçındığını, milli baskı ve zulmün ulus olarak kürtlere yöneldiğini gizlemeye çalışmakta olduğunu söylemiştik. H.Sesi "Ulus" yerine halk kavramını kullanarak bir anlamda Buharinci ezen ulus şövenizmine düşmektedir.

Ezilen ulusun kendi kaderini tayin hakkını inkar eden, bunun yerine "emekçi halkın kendi kaderini tayin hakkını" koymaya çalışan şöven Buharin'i Lenin çok sert ve alaycı bir dille eleştirmiş ve bir ulusun kendi kaderini tayin hakkını savunmadan emekçi halkın kendi kaderini tayin hakkının gerçekleşemiyeceğini belirtmişti.

Ezilen bir ulusun kendi kaderini tayin hakkı ile, emekçi halkın kendi kaderini tayin biribirine bağlı fakat biribirinden farklı nitelikte şeylerdir. Bir ulusun kendi kaderini tayin hakkı o ulusun yabancı bir ulusal bütünlükten kendi serbest iradesiyle ayrılması veya ayrılmaması konusundaki hakkıdır. Halbuki emekçi halkın kendi kaderini tayini o halkın, ezen hakim sınıfları devirmesi ve iktidarı ele geçirmesidir. Ezilen ulusların kendi kaderini tayin hakkını kayıtsız şartsız savunmadan halk yığınlarının ezen hakim sınıfları devirmesi mümkün değildir. H. sesi ve Buharin bu önemli meseleyi gözardı etmek noktasında birleşiyorlar.

Buharin güya ezilen ulus hakim sınıflarından nefret ettiği için bir ulusun kendi kaderini tayin hakkını savunmuyor. Fakat bu görünüşteki keskinliğin altında ezen ulus şövenizmi yatmaktadır.

H.Sesi, Buharin gibi görünüşte keskinlik arzeden kürt ulusunun ezen sınıflarını dışında bırakarak, ezilen sınıfların milli haklarının savunulduğu ve kürt hakim sınıflarından nefret edildiği gibi görünen tutumunda aslında çok koyu bir ezen ulus şövenizmi yatmaktadır. Bu tutumda emekçi halka ihanet, halk düşmanlarına ise hizmet vardır. Çünkü bir ulusun kendi kaderini tayin hakkını savunmamak, ulusun tümü üzerindeki baskıya karşı çıkmamak, kısacası ezilen ulusların özgürlüğünü savunmamak, proletarya ve emekçi halkın devrimci mücadelesini çıkmaza sokmak, halkların birliği önüne şöven engeller çıkarmak demektir.

Lenin, Buharini eleştirirken şu dikkate değer şeyleri söylüyor. "Milletlerin kendi kaderini tayinini reddedip onun yerine emekçilerin kendi kaderini tayinini geçirmek çok yanlış olur; sorunu bu yolda çözmeye kalkmak, güçlükleri, milletler içinde farklılaşmanın izlediği zigzaklı yolu hesaba katmamak olur" (Doğuda Ulusal Kurtuluş Hareketleri sf. 301).

"Programımız emekçilerin kendi kaderini tayinden söz etmemelidir, çünkü bu yanlış olur... Her millet kendi kaderini tayin hakkını elde etmelidir; bu emekçi halkın kendi kaderini tayinini daha da kolaylaştıracaktır... Bizim Fin milleti diye bir şey tanımadığımızı, sadece emekçilerini tanıdığımızı ilan etmemiz düpedüz saçmalık olurdu. Fiilen var olanı tanımazlık edemeyiz; o kendiliğinden bizi onu tanımaya zorlayacaktır... Bazı milletlere karşı özellikle ihtiyatlı davranmalıyız, çünkü bir milletin güvenine sahip olmamak kadar kötü bir şey olamaz. (Aynı eser sf. 302 303).

H.Sesi Lenin'in ısrarla parmak bastığı yanlış şeylerden daha kötü şeyler savunuyor..

Halkın Sesi Türk, Kürt ve diğer milliyetlerden halkımızın birliği önüne şöven engeller çıkarmaktadır

H.Sesi iki yazıda da bol bol Türk ve Kürt halkının birliğinden bahsetmektedir. Türkeşleri, Feyzioğluları ve onların yanısıra proleter devrimcileri her iki halkın birliğini bozmakla suçlamaktadır. Proleter devrimcilerden hakim sınıflara ve iki süper devlete hizmet edenler diye söz etmektedir.

Şimdi H.Sesinin iddialarını ele alalım.

Ülkemiz sınırları içinde Türk, Kürt ulusu ve diğer azınlık milliyetler bir arada bulunmaktadır. Çeşitli milliyetlerden halkımız, emperyalistlerin ve işbirlikçileri egemen sınıfların baskı ve sömürüsü altındadırlar. Türk halkından farklı olarak Kürt halkı ve diğer azınlık milliyetlerden halk üzerinde bu baskı ve sömürünün yanısıra bir de milli baskı vardır.

Milli baskı ve sömürünün kaynağı sınıfsal baskı ve sömürüdür. Emperyalizmle bağları koparmadan, emperyalizmin işbirlikçisi sınıfların iktidarı yıkılmadan ulusal baskıların ortadan kalkması mümkün değildir.

Türkiye proletaryası her milletten halkımızı kendi etrafında toplıyarak Ulusal Demokratik Halk Devrimini başarıya ulaştıracak ve Kürt ulusu ve diğer azınlık milliyetler üzerindeki milli baskı ve zulme, her türlü milli eşitsizliğe son verecek, kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkını tanıyacaktır. Fakat bu sadece tarihi bir gerçektir. Devrimci proleterya bunu başarabilmek için her meselede olduğu gibi milli meselede de marksist-leninist siyasete sahip olmalıdır.

Ülkemizde her milliyetten halkın ve özellikle Kürt, Türk halkının proletarya önderliğinde birliği UDHD'nin başarısı için tayin edici öneme sahiptir.

Peki, ülkemizde farklı milliyetlerden halkın birliği nasıl sağlanacaktır.?

H.Sesi Kürt ulusunun ulus olarak varlığını kabulden sinsi bir şekilde kaçarak, onun kendi kaderini tayin hakkını ayrı bağımsız bir devlet kurma hakkını redderek ve diğer azınlık milliyetlerin varlığını açıktan açığa inkar ederek 40 milyonluk Türkiye halkının birleşmesini istemektedir.

Koyu bir Türk şövenisti tutumu takınmak, sonrada halkların birliğini savunmak sahtekarlıktır ikiyüzlülüktür. H.Sesi böyle bir sahtekarlık ve ikiyüzlülük çukurundadır.

Ulusların özgürlüğünü savunmadan halkların birliği gerçekleşmez. Ulusların özgürlüğünü savunmak halkların birliğine, dolayısıyla proletarya önderliğinde emekçi halkın devrim mücadelesinin başarıya ulaşmasına götürür.

Kürt ulusunun özgürlüğünü, Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkanı kayıtsız şartsız savunmadan, bu talebi ezen ulus halk kitlelerine mal etmeden Kürt ve Türk halklarının gerçek birliğini gerçekleştirmek imkansızdır. Yine diğer azınlık milliyetlerin varlığını kabullenip, onlar üzerindeki her türlü milli baskıya, zulme ve milli eşitsizliğe karşı çıkmadan diğer milliyetlerden halka Türk ve Kürt halkının birliğini sağlamak mümkün değildir.

Milletlerin özgürlüğünü savunmadan halkların birliğinden bahsetmek siyasi bakımdan ezen ulus şövenizmidir. H.Sesi böyle bir ezen ulus şövenizminin batağındadır. O Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkını reddetmekte, yine o ülkemizde var olan 10'dan fazla azınlık milliyetin varlığını inkar etmekte, dolayısıyla da Türk hakim sınıfların bu milliyetler üzerindeki her türlü milli baskı ve zulüm politikasını açıktan açığa onaylamaktadır. Bu milli zulüm politikasının saç ortağı olmakta ve milli eşitsizliğin devamını savunmaktadır. Çok milliyetli halkımızı "iki milliyet"li olarak göstermesi tam da bu anlayışın ürünüdür.

Kürt ulusu ve diğer milliyetler meselesinde tutumu bu olan H.Sesi kalkıp sahtekarca halkların birliğinden bahsetmektedir. Onların bölünmemesi gerektiğinden, onların düşmanlarına karşı omuz omuza mücadelesinden bahsetmektedir. Açıktır ki H.Sesinin bu istekleri laftadır, sahtekarcadır, ikiyüzlücedir. O, Türk ve Kürt halkının birliğinden yana değil, kürt ulusunun ezilen ulus olarak kalmasından ve onun Türk devleti sınırları içerisinde zorla tutulmasından yanadır.

Ülkemizde çeşitli milliyetlerden halkımızın, özelliklede Türk ve Kürt halkının birliğinin gerçekleşmesinin önünde duran engeller, milli önyargılar, güvensizlik ve milli düşmanlıktır. Hemen belirtelim ki bunların kaynağı ezen ulus şövenizmidir. Güvensizlik ve düşmanlık düzeyinde halkların birliğinden bahsetmek imkansız ve saçmadır. Türkiye devrimci proletaryası sadece lafla değil herhangi eylemde de kürt ulusu üzerindeki milli zulme karşı kararlı bir şekilde mücadeleye atılmadıkça, Kürt halkının Türk halkına karşı duyduğu güvensizliği gidermek imkansızdır. Kürt ulusu on yıllardan beri milli zulüm altında inletilen, milli başkaldırışları kan ve ateşle, büyük kitle katliamlarıyla bastırılan bir ulus

ulusların özgürlüğü

olduğundan; Kürt halkının Türk halkına duyduğu güvensizliğin geçmiş on yıllar kadar uzun derin tarihi kökleri vardır. Geçmişte proleterya hareketi adına çıkan bir çok siyasi gurubun -özellikle S.Hüsnü TKP sinin- ezen ulus milliyetçisi tutumu bu milli güvensizlik duygularının giderilmesini daha da güçleştirmiştir.

Çeşitli milliyetlerden devrimci proletarya kürt ulusunun ulusal varlığını, onun başta kendi kaderini tayin hakkı olmak üzere tüm ulusal haklarını savunur, onun üzerindeki ağır milli zulme karşı en önde, en kararlı mücadeleyi verirse kürt halkının duyduğu güvensizlik giderilebilinir. Böylece kürt halkı türk halkıyla birlikte ortak düşmana karşı mücadelede halkının incinmiş ulusal duygularını istismar ederek kendi kuyruğuna takmasını önler. H.Sesinin tutumu emperyalistlere, gericilere böyle bir ortam hazırlamaktadır. Ülkemizde bu güne kadar ezilen kürt ulusunda ortaya çıkan milli önyargıları gidermenin, kürt halkının ulusal hakları uğruna mücadele ederken emperyalistlerin tuzağına düşmesini önlemenin biricik yolu kürt ulusu üzerindeki milli baskıya karşı mücadeleden geçmektedir. Bu da ancak devrimci proletaryanın, Türk ulusundan işçileri ve halkı, kürt milletinin zorla Türk devleti içerisinde tutulmasına karşı mücadeleye soktuğu, başka bir deyişle kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkı talebini Türk emekçi halkına mal ettiği ve bu temelde kararlı bir mücadele geliştirdiği ölçüde başarılabilinir.

Türk şövenisti H.sesi bütün bunlardan kaçınıyorsa Kürt ulusu "kavramını kullanmayıp" kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkı"talebini savunuyorsa -ki savunmuyor- hakim sınıflara ve emperyalistlere en büyük hizmeti yapmış oluyor. Çünkü bu tutum Türk ve Kürt halkının UDHD. mücadelesinde birleşmesinin önündeki en büyük engeldir.

H.Sesi'nin Kürt ulusunu tanımaması, onun kendi kaderini tayin hakkını inkar etmesi H.Sesinin yerel sınıf işbirliği siyasetiyle çelişmemektedir. Her meselede hakim sınıfları ürkütmüyen, onların kuyruğunda bir siyaset geliştiren H.Sesi, Kürt milli meselesinde de hakim sınıfların yardakçılığını yapmaktadır. AET emperyalizminin işbirlikçisi olarak gördüğü CHP'yi, yine ABD emperyalizminin işbirlikçisi olarak gördüğü DP ve MSP'yi kendine açıktan açığa müttefik olarak seçenlerin Kürt milli meselesinde başka türlü davranmaları düşünülemez. Çünkü Kürt ulusunu ve onun siyasi olarak ayrılma hakkını inkar etmeden bu "müttefik"lerle ittifak zemini yaratılamaz.

Yine 27 mayıs hareketini faşist diktatörlüğü yıkan bir hareket olarak gösterenlerin,hakim sınıfların ordusuna hakim sınıfların faşist diktadörlüğünü yıktıranların ve yine günümüzde de hakim sınıflar ordusuyla ittifak yapmak ve onu dağıtmayı istememek gerektiğini savunanların tavrı daha başka olamaz. Şöven bir tavıra girmeden,şöven Türk ordusuyla omuz omuza olunamaz.H.Sesinin tavrı aynı zamanda buradan gelmektedir.

Bu tavırlar müttefik olarak halkı değilde hakim sınıfları, onların şu veya bu kanadını seçen H.Sesi açısından çok normaldir. H.Sesinin milli mesele konusundaki siyaseti, genel siyasetiyle tam bir uygunluk içerisindedir.

Halkın Sesi tarafından ileri sürülen milli intikamcılığı körükleme iddiası

Önce H.sesini dinliyelim "Birde Kürt halkının dostu pozlarında ortada dolaşın ve milli intikamcılığı körüklüyenler var. H.Birliği gibi bir takım dergiler sayfalarını kürt halkına uygulanan zulmün tasvir ve propogandasıyla dolduruyorlar. Kürt halkından söz eden her satırlarına intikam duygularını körüklemeye çalışıyorlar. Halka bu zulmün kaynağı olan gerçek düşmanları gösterecek yerde acı anıları tazeliyorlar iki milliyetten halkımızın birliğini baltalayan bu tutumun milli zulme karşı çıkmakla bir ilgisi yoktur, (H. S. s. 110, sf. 7).

H. S. aynı konuya 111 sayısında da değiniyor. "Bu noktada milli intikamcılığı körüklüyen tutum üzerinde durmalıyız. Üçlü blokun oportünist şefleri Kürt halkının dostu kisvesiyle ortaya çıkmakta ve milli intikamcılık yayan yazılar yazmaktadırlar. Bu tutumun milli zulme karşı çıkmakla bir ilgisi yoktur. Devrimciliklede ilgisi olamaz. Milli intikamcılıkta Türkeş ve Feyzioğlularının körüklediği milli düşmanlık, milli kin ve milli ayrılıkla aynı temelden, milliyetcilikten kaynaklanmaktadır. Halkların kardeşliğini değil birbirini boğazlamasını öngörmektedir...."

H.Sesinin proleter devrimcilerle ilgili böyle kendinden emin (!) iddiaları var.

Bilindiği gibi H.Sesi çoktan beri özellikle H. Kurtuluşunu ezilen ulus milliyetçiliğini körüklemekle, kürt hakim sınıflarına hizmet etmekle suçluyordu. Şimdide acı anıları tazeliyerek milli intikamcılığı körüklemekle ve iki süper devlete hizmetle suçlamaktadır.

H.Sesinin milli intikamcılığı körüklemek dediği şey nedir?

Bilindiği gibi kürt ulusu üzerinde ta Osmanlıdan bu yana milli zulüm süregelmektedir.Bu milli zulüm 1923'lerden sonra daha da koyulaştı.Kıyım, katliam, "Türkleştirme" daha büyük boyutlara ulaştı. Hakim sınıflar hızla gelişen ve ulusal baskıya karşı dört bir yanda yükselen kürt milli hareketlerini kanla boğdu. Milli zulme karşı ayaklanan kürt halk kitleleri kitleler halinde katledildiler. On'u aşkın kürt milli isyanı hep aynı yolla, kanla, ateşle bastırıldı.

Fakat bütün bunlar kürt ulusunu yıldırmadı. Kürt ulusunun tarihi milli zulme karşı mücadele tarihidir. Hakim sınıfların yüreğine korku salan silahlı direniş tarihidir.

Bugün proleter devrimciler kürt ulusunun bu milli zulme karşı mücadele tarihini incelemekte bir çok olumlu ve olumsuz sonuç çıkarmaktadırlar Hakim sınıfların kürt ulusuna uyguladığı vahşi milli baskı ve zülmü nefretle anmakta bunu geniş halk kitlelerine teşhir etmektedirler.

Kürt ulusuna on yıllardan beri neden milli baskı ve zulum uygulandığını, bu milli baskı ve zulmün kaynağının ne olduğunu emekçi kitlelerine kavratmaya çalışmaktadırlar. Kurtuluşunun haklı ve demokratik bir muhteva taşıyan kararlı mücadelesine sahip çıkmaktadırlar. On yıllardır zorla Türk devleti içerisinde tutulmaya çalışılan ve her ayrılma isteği vahşi katliamlarla bastırılan kürt ulusunun kendi kaderini serbestçe tayin hakkını savunmakta bu talebi Türk halkı kitlelerine mal ederek iki halkın proletarya önderliğinde, UDHD yolunda birliğini sağlamaya,var olan düşmanlığı, güvensizliği yok etmeye çalışmaktadırlar.

İşte proleter devrimcilerin yaptığı ve H.Sesi'nin milli intikamcılığı körükleme dediği şey bu.

Anlaşılan H.Sesi koca bir tarihi dönemdir kürt ulusuna yapılanları unutturmaya çılışıyor.

Bir ulusa yapılan bunca eziyet,uygulanan bunca milli vahşet nasıl unutulur? Halk kitleleri emperyalistlerin ve onların uşaklarının kendilerine uyguladıkları hiçbir baskı ve zulmü unutmazlar. Bu baskı ve zulüm halk kitlelerinin mücadele azmini biler emperyalistlere ve onların işbirlikçilerine olan kinlerini arttırır.Ve yine halk kitleleri bu baskı ve zulmün hesabını sormak için daha kararlı daha inançlı mücadeleye atılırlar.

Hakim sınıfların geçmişte kürt ulusuna karşı uyguladıkları milli baskı ve zülmü derin kökleriyle teşhir etmenin milli intikamcılığı körüklemekle ne ilgisi var?

Milli intikamcılığı faşistler körükler,faşistler ulusları birbirine düşman etmeye çalışırlar, onlar arasında birbirinden öç alma duygularını geliştirir ve bunları körüklerler. Proleter devrimciler kürt ulusunun düşmanı olarak,milli baskı ve zulmün kaynağı olarak Türk ulusunu mu gösteriyorlar? Eğer böyle bir şey yapmıyorlarsa H. Sesi'nin yaptığı adi bir sahtekarlık değilmidir? Milli intikamcılığı körüklüyorlar dediği şey iğrenç bir demagoji değilmidir?

Türk ve kürt halkı arasında var olan milli düşmanlığın, güvensizliğin devamından yana olan H.Sesi'nin bizzat kendisidir. Çünkü H.Sesi Kürt Ulusunun zorla Türk devleti içerisinde kalmasından yana bir tutum takınmaktadır. Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkını savunmadan,bu talebi ezen ulus halk kitlelerine maletmeden halklar arasında güvensizlik ve düşmanlık ortadan kaldırılabilir mi?

Çok açık ki H.Sesi'ni rahatsız eden şey Kürtleri defalarca kitle halinde katleten,onlara sürekli ve sistemli bir milli baskı uygulayan, onların ulusal benliklerini ortadan kaldırmaya çalışan hakim sınıfların teşhir edilmesidir. Çünkü geçmişte yapılanları hakim sınıflar adına yapan Kemalist iktidardır. H.Sesi bu iktidarı anti emperyalist olarak görüyor ve bu iktidarın destekçilerinden biri de H.Sesi'nin "Büyük Marksist Leninist" olarak sunduğu Ş.Hüsnü ve onun sağ oportünist TKP sidir.

H.Sesi geçmişteki Kemalist iktidarın ve onun buyrukçusu Sefik Hüsnü'nün görünürdeki şakşakçısıdır. Geçmişte kürt ulusuna uygulanan milli baskı ve zulmü teşhir etmek en çok Şefik Hüsnü'nün ve onun partisi sağ oportünist TKP'nin Türk şövenisti yüzünü açığa çıkarır. Nitekim çıkarıyor da. Geçmişteki Türk şövenistlerini,günümüzde savunmaya çalışan ve onların hakim sınıf buyrukçuluğunu bu gün de devam ettiren günümüz Türk şövenistleri elbetteki geçmişteki milli baskı ve zulmü, ve kürt ulusunun buna karşı kararlı bir şekilde verdiği demokratik muhtevalı mücadeleyi unutturmaya çalışacaklardır. Hem de Türkiye Halkının gerçek önderlerine çamur atarak iğrenç bir demagoji yaparak.

Hakim sınıfların kuyruğunda gidenlerin, onlara hizmet edenlerin tavrı hep böyle olmuştur. Onlar hakim sınıfların halka yaptıklarını hep unutturmaya çalışırlar. Bunu toplumda düşmanlığı körüklemek olarak gösterirler.

Örneğin burjuva-reformisti Ecevit'te 12 Mart ta hakim sınıfların halka yaptıklarını unutturmaya çalışmış ve "geçmişe sünger çekelim" şiarını atmıştı. Ecevit "tatsız olayları unutmaya çalışalım" diyordu. H.Sesi ise "acı anıları tazelemeyelim, unutalım" demektedir.

Böyle yapmakla hakim sınıfların en basit "ilericiliğini" tarihin derinliklerinden bulup çıkaran H.Sesi koca bir tarihi döneme damgasını vuran demokratik muhtevalı kürt milli mücadelesini unutturmaya çalışmaktadır.

İŞTE H.SESİ HALKA İHANET ÇİZGİSİNİ BÖYLE DERİNLEŞTİRİYOR.

KAHROLSUN VAHŞET !

YAŞASIN EZİLEN HALKLARIN KURTULUŞU !

BIMRI HOVITI!

BIJI TEKOŞINA GELÊN BINDEST !

Ü. sınavları

Baş.ta.say.5'te

ve sosyalizmde olacaktır.

"Gençlik devrimin büyük bir yedek gücüdür". Geniş gençlik yığınlarını, UDHD mücadelesine kazanabilmek, onun talep ve isteklerine sahip çıkmakla, onların en tutarlı savunucuları olmakla olur. Proleter devrimci gençler meseleyi bu perspektif içinde ele almalı ve gerekli çalışmalara girişmelidirler.

Halkın Kurtuluşu Gazetesi'nin ... ekidir Fiatı 250 kuruş. Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Nevzat AÇAN, Yönetim Yeri: N. Osmaniye Cad. Ata İş Hanı 34/404 Cağaloğlu/İSTANBUL, Baskı Daily News Mat. Genel Dağıtım YURT-DA

DÜNYA GENÇLİĞİNDEN HABERLER

İsveç "Kızıl Gençlik" örgütünün 3. kongresi yapıldı

İsveç KP gençlik örgütü Kızılgençliğin organı olan Kızıl Kasket gazetesi bu örgütün 3. kongresinin geçenlerde yapıldığını bildirmektedir. Kongrenin kararlarından birtanesi, Kızıl gençliğin temel çizgisinin her zaman Marksist-Leninist olduğunu belirtmektedir. 2. Kongreden bu yana örgüt üyeleri, örgütü, Komünist Partisinin siyasi önderliği altına sokmak üzere sürekli bir inceleme ve tartışma yürütmüşlerdir. Sağ sapmaların düzeltilmesi pratikte uygulanmaya başlamış ve seçim kampanyası sırasında partiyle yakın bir işbirliği geliştirilmiştir. Kararda şöyle denilmektedir. Kızıl Gençliğin 3. Kongresi İKP'sini kayıtsız şartsız desteklediğini ifade eder. Kızıl gençlik partinin gençlik saflarındaki esas hedeflerine ulaşmaktadır. İKP faaliyetlerinde kitle çizgisi uygulamakta ve birleşik cephe için yiğitçe mücadele etmektedir. O proleter enternasyonalizmini uygulamakta ve iki süper devlete karşı mücadelenin başında bulunmaktadır. Karar şöyle devam etmektedir: Kızılgençliğin partiye yapması gereken en büyük hizmet bütün hayatları boyunca faal çalışmayı üslenmeye ve yürütmeye muktedir, kendilerini adamış komünistler olarak genç savaşçıları eğitmektir. Gençlik örgütü partinin siyasetini gençlik kitlelerine iletmeye çalışmaktadır. O Kızılgençliğin esas programını yürütmeye çalışan ve bunu destekleyen herkese açıktır. M-L eğitim örgüt içinde yürütülmektedir. Kongrede bugün M-L hareketin gittikçe daha fazla güçlendiği belirtildi. O, kapitalizmde durumu doğru bir şekilde tahlil eden, ve bir yandan değişkeni sosyalist devrim ve proletarya diktatörlüğünün kurulmasını sürerken mücadelesini sömürü ve baskıya yönlendiren yegane harekettir. Bu mücadelenin önemli bir bölümü gençliğin mücadelesidir. Kızılgençlik 3. Kongrenin vermiş olduğu bütün görevleri başarıyla yürüteceğine söz vermektedir.

"Portekiz Devrimci Komünist Gençlik Birliği"nin bildirisi

Yeniden Kurulmuş Portekiz KP de, gençlik içinde çalışmaya özel bir önem vermektedir. Parti gençliğin militan örgütü olan ve işçi gençliği ve üniversite öğrencisi gençliği bağrında toplamaya çalışan, Devrimci Komünist Gençlik Birliği'ni kurmuştur ve kapitalist sömürüye, faşist gericiliğe ve bozuk eğitim sistemine karşı gençliği mücadelelerinde örgütlemekte ve önderlik etmektedir. Bu çerçevede Portekiz Devrimci Komünist Gençlik Birliği Milli Konseyi Sekreterliği geçenlerde, üniversite öğrencilerinin önüne acilen gençlik hareketini güçlendirmek için komünist ve devrimci üniversite öğrencilerinin görevlerini belirten bir bildiri yayınlamıştır. Bildiri şunları belirtmektedir.

Gerici yönetici çevrelerin okullarda aldıkları tedbirler karşısında Portekiz üniversite öğrencileri, okullarda ve halkla kolkola mücadele etmeye kararlı olduklarını ifade etmişlerdir. Geçtiğimiz mücadelelerin tecrübesine dayanarak, güçlüklerin üstesinden gelmek, başarıları derinleştirmek, faşizme, tekellerin gerici siyasetine karşı ilerlemek, güçlü ve ileri bir hareket yaratmak için, bütün şartlar yaratılmıştır. Anti-faşist üniversite gençliğinin militan duyguları, birleşme ve gericilikle mücadele etme istekleri güçlenmektedir. Gericilerle birlikte çalışan ve şimdiye kadar faşistlerin yolunu izleyen pekçok güç uyanmakta ve gericilerden kopmaya hazır olduklarını göstermektedirler. Bütün bu şartlar üniversite gençliğinin önüne yeni ufuklar açmaktadır. Üniversite öğrencilerinin merkezlerine karşı girişilen son faşist saldırılar ve okuldan atılan üniversite öğrencilerinin yeniden kabul edilmesi için mücadele, üniversite gençliğinin anti-faşist militan duygularını daha fazla yükseltecektir. Portekiz Devrimci Komünist Birliği üniversite gençliğinin yürüttüğü mücadelenin başında bulunmayı, faşistleri ve gericileri üniversite gençliğinin hareketinden kovmayı ve bu hareketi güçlendirmeyi ve ona tutarlı bir devrimci yön vermeyi esas görevi olarak ele almakta ve bunun için bütün devrimci ve komünist üniversite gençliğine çağrıda bulunmaktadır.

Devrimci Komünist Gençlik Birliği'nin bildirisi şuna işaret etmektedir:

Üniversite öğrencilerinin örgütleri, hareketin faşizme karşı mücadelede üniversite öğrencilerinin isteklerine cevap vermek temelinde güçlenmesi, kitlelerle sıkıca birleşmek ve faşizmin aşılmaz barikatı olmak için yegane biçimdir. Devrimci üniversite gençliğinin bu hareketteki öncü rolü, revizyonist hainlerin faşizme karşı yürütülen mücadeleden yararlanmasına ve uzlaşmacı emellerini zorla kabul ettirmesine izin vermemek için bir güvencedir. İlerici üniversite gençliğinin hareketinde, öğrenciler ön taaruzlarıyla başa çıkabilmek için revizyonistlere karşı tutumun açıkça tespit edilmesi zorunludur. Portekiz Devrimci Komünist Gençlik Birliği üniversite öğrencilerinin devrimci hareketlerini ilerletmeleri için, demokratik halk birliği gurupları gibi, üniversite öğrenci gruplarının kurulmasını ve güçlenmesini ve birer anti-faşist ve devrimci birlik organları olarak, yerlerini almaları zorunlu ve acil bir görev olarak ele almaktadır. Portekiz Devrimci Komünist Birliğinin bildirisi son olarak şunları belirtmektedir:

Bu gruplar kitlelerin devrimci mücadelesi içinde çelikleşmelidirler. Anti-faşist ve devrimci bir savaşın militan geleneklerini üniversite öğrencileri arasında yeniden canlandırmak, emekçilerin mücadele tecrübesini okullarda yaygınlaştırmak, devrimci hedeflerini gerçekleştirmeleri için esas şart olan üniversite gençliğinin işçi halkla birliğini ileriye götürmek üzere, üniversite gençliğinin işçi ve halk hareketine örgütlü olarak katılmalı ve onların desteğini sağlamalıdır.

SOSYALİST ARNAVUTLUK'TA GENÇLİK SOSYALİST İNŞAYA AKTİF BİR ŞEKİLDE KATILIYOR

Sosyalist Arnavutluk gençliği, Emek Partisi tarafından komünist ülkeler ve sağlıklı bir ruhla eğitilerek, sosyalizmin inşaasına büyük katkıda bulunmaktadır. O demir yolları, karavolların inşaası ve yeni toprakların açılması vs. gibi gönüllü emek eylemlerine katılmaktadır. İçinde bulunduğumuz yıl 10 binden fazla genç erkek ve kız, Elbasar'da inşa edilmekte olan metallurji kombinası gibi, önemli projelerin inşaasında katkıda bulunacaktır. Diğer binlercesi ülkenin güney kıyısında, yeni toprakların açılmasına ve meyva ağaçlarının dikilmesine katılacaklardır. 18 bin gönüllü genç erkek ve kız, içinde bulunduğumuz yıl demir, nikel bakımından zengin olan bir bölgeyi, mevcut demiryolu şebekesine bağlayan Prenyas Guri Kuts demiryolu inşaasının milli eğilimine katılacaklardır. Ülkenin çeşitli bölgelerinden gelen pekçok genç erkek ve kız Berat ve Fier bölgelerinde yeni sulama projelerinin ve diğer tarım projelerinin inşaası için gönüllü bir şekilde çalışacaklardır.

Milli ve mahalli eylemlere etken şekilde katılmanın yanısıra, Arnavutluk gençliği "işçi sınıfından öğrenelim, sosyalist anavurdun gerektirdiği heryerde çalışalım. Köyün hızlı bir şekilde kalkınmasına katkıda bulunalım, devrimci gibi çalışalım mücadele edelim ve yaşayalım" gibi, devrimci girişim ve hareketlere girişmekte ve bunları daha derinleştirmektedir. Gönüllü emek eylemleri, devrimci girişim ve hareketler, yeni Arnavutluk kuşağını sosyalist yurtseverlik hisleriyle ve onu yiğit ve mücadeleci kılmaktadır. Bu girişim ve hareketler vasıtasıyla Arnavutluk gençliği, genel çıkar, sosyalist devrim ve ülkenin çok yanlı ilerlemesi yararına, kıymetli enerjilerini harcamaya hazır olduklarını göstermektedir.

YAŞASIN ŞANLI ANTEP DİRENİŞİMİZ

İlhan Emre

Mehmet Özpolat

8 Haziran günü G.ANTEP'in bir işçi mahallesi olan Düztepe'de proleter devrimcilerin kaldığı bir ev, faşist diktatörlüğün yüzlerce askeri, polisi ve zırhlı birliğince sarıldı.

G.Antep'de proleter devrimcilerin öncülüğünde gelişen devrimci hareket, onbinlerce kisiyle yapılan miting ve yürüyüşler faşist diktatörlüğü tedirgin etmekteydi. Proleter devrimci hareketin kalesi olan Antep'de faşist diktatörlük yoğun bir terör estirmeye başlamıştı. İşte bu terörün bir parçası olarak 8 Haziran günü, Düztepe'de İLHAN EMRE ve MEHMET ULUDERE YOLDAŞLARIN kaldığı ev sarıldı. Faşist diktatörlüğün, uşakları kapıyı çaldığında, kapıyı açan yoldaşı otomatik silahlarla etkisiz hale getirdiler. Fakat eve giremediler. Çünkü İLHAN ve MEHMET evi faşistlere teslim etmemekte kararlıydılar. Çünkü onlar "BU EV PARTİNİN BİR KALESİDİR. KANIMIZI SON DAMLASINA KADAR AKITMADAN TESLİM OLMAYACAĞIZ", "BU BİZİM EVİMİZDİR. TESLİM OLMAYACAĞIZ!. BİZLER KOMÜNİSTİZ, KOMÜNİSTLER TESLİM OLMAZ!.." diyen Arnavutlu komünist VOYO KUŞİ'leri örnek almış birer proleter devrimciydiler.

İLHAN ve MEHMET birer devrim neferiydiler. Onlar Ulusal Demokratik Halk Devriminin gerçekleşmesi için gece gündüz demeden, yorulmak yılmak bilmez bir çalışma içindeydiler. Grevden, greve koşmakta, her mücadelenin en önündeydiler. Onlar devrimin kitlelerin eseri olacağına inanmış ve kitlelerin öğretmeni, kitlelerin öğrencisi olmuş, Antep halkıyla kaynaşmıştılar. Onların mücadelesi, her türlü burjuva ideolojisine revizyonizme, reformizme, küçük burjuva maceracılığına karşı örnek mücadeleydi.

Onlar halkın davasına sınırsız sadakatla, yoldaşlarına sarsılmaz bir güvenle bağlıydılar. Onlara maceracı diyen oportünistlerin küfür ve karalamalarının tam aksine, onlar Arnavutluk komünistleri gibi "bizler komünistiz, komünistler teslim olmaz" diyerek mücadele ettiler.

Faşist diktatörlüğün komutanlarının emirleri üzerine ev makinalı tüfeklerle, tanklarla, tahrip kalıplarıyla ateşe tutuldu. Fakat yıkılmaz bir kale gibi, dimdikti, düşmüyordu o küçük ev. Bu kararlılık, bu inanç, bu mücadele hakim sınıfların yüreğine korku saldı, onlar bu kararlılıkta kaçınılmaz sonlarını gördüler. Azgınca saldırılarına rağmen, proleter devrimcilerin kararlı savunması karşısında geriliyordular.

Faşistler güçsüzlüklerini gizliyebilmek için yalanlar yayıyordular: "Evde 15 kişi var, ev silah deposu" diyordular. Evde iki kişi vardı, İLHAN ve MEHMET ve yoldaşlarda simgeleşen proletaryanın kararlılığı.

Çatışma başlar başlamaz İLHAN dışarıya şöyle bağırıyordu "Askerleri ileri sürmeyin, sizler, komutanlar sizler ileri gelin," diyordu. Askerler komutanlar arasında tartışma çıktı. Askerlerin çoğu ateş etmek istemiyordu. Polis bir eri vurdu.

Gaziantep'in yiğit halkı evin civarını doldurmuştu. Bu kanlı saldırıyı protesto ettiler. Halkla faşist kuvvetler arasında yer yer çatışmalar oldu. Üç işçi şehit oldu. G.Antep halkının kini bir türlü durmuyordu, o kin, bu sömürü ve zulüm düzeni yıkılıncaya kadar durmayacaktır.

Tam 26 saat sürdü bu mücadele. Getirdikleri, yeni takviye kuvvetleriyle etrafı iyice sardılar. İLHAN göründü kapıdan. Tıpkı Tiran gerilla birlikleri komutanı VOYO KUŞİ gibi çemberi yarmak için atıldı ileri. Onlarca faşist kurşunu gelip buldu vucudunu, yenilmeden şehit oldu.

Arnavutluk'lu komünistlerde kaldıkları eve yapılan baskına karşı aynı şekilde mücadele etmiş "Yaşasın Arnavutluk Partisi!, Yaşasın Halkımız" diyerek şehit olmuştular.

İLHAN ve MEHMET yoldaşlar da çarpışma boyunca "FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET", "MİLLETLER ÖZGÜR, HALKLAR BİRLİK OLMALI", "YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ" şiarlarını bağırarak mücadele ettiler ve proleter devrimcilere yaraşır bir şekilde şehit oldular.

Bugün binlerce İLHAN, binlerce MEHMET onların yolunda, ONLARIN PROLETER DEVRİMCİ NİTELİKLERİNİ ÖRNEK ALARAK yürümektedir.

CEVAHİR'İ ANIYORUZ

HÜSEYİN CEVAHİR 1 Haziran 1972'de, İstanbul Maltepe'de sarıldıkları evde faşist diktatörlüğün polis ve askeri kuvvetlerine karşı yiğitçe savaşarak şehit oldu.

O ezilen ulus olan Kürt Milletinden bir devrimciydi. 1971 dönemindeki gençlik mücadelelerinde yerini almış, ağırbaşlılığı, kararlılığıyla çevresine örnek olmuştu. O Kürt ve Türk halklarının kurtuluşunun ortak olacağına inanmıştı.

Onun kararlılığı, dürüstlüğü mücadelemize örnek olsun.

GÜNCE YAYINLARI

... ÇİN ÇANG FENG BAŞKAN MAO İLE UZUN YÜRÜYÜŞ	10.00
... DİMİTIR DİMOV DİRENEN CANLAR	25.00
... MAKSİM GORKİ PROVOKATÖR	20.00
... DİMİTROV LENİNİZMİN YOLUNDA (Toplatıldı)	12.50
... LENİN KADINLARIN KURTULUŞU	12.50
... LENİN MARKSİZM VE REVİZYONİZM	10.00
... LENİN EMPERYALİST SAVAŞ ÜZERİNE	25.00
... ENGELS MARX'IN KAPİTALİ ÜZERİNE	12.50
... ÇİN ÜZERİNE K.MARKS	12.50
... LENİN, STALİN, DİMİTROV M.SUPHİ, Ş.HÜSNÜ 1 MAYIS	10.00
... ENVER HOCA MODERN REVİZYONİZMLE MÜCADELE	20.00
... ÇKP MERKEZ KOMİTESİ ULUSLARARASI KOMÜNİST HAREKETİN GENEL ÇİZGİSİ	7.50
... ZERİ İ POPULLİT SOSYAL-EMPERYALİZM ÜZERİNE	15.00
... V.İ.LENİN İŞÇİLER NASIL SÖMÜRÜLÜYOR	15.00
... MEHMET ŞEHU MİLLİ KURTULUŞ SAVAŞININ TECRÜBESİ VE MİLLİ ORDUMUZUN GELİŞMESİ ÜZERİNE	10.00
... V.İ.LENİN EMPERYALİZM, KAPİTALİZMİN EN YÜKSEK AŞAMASI	12.50